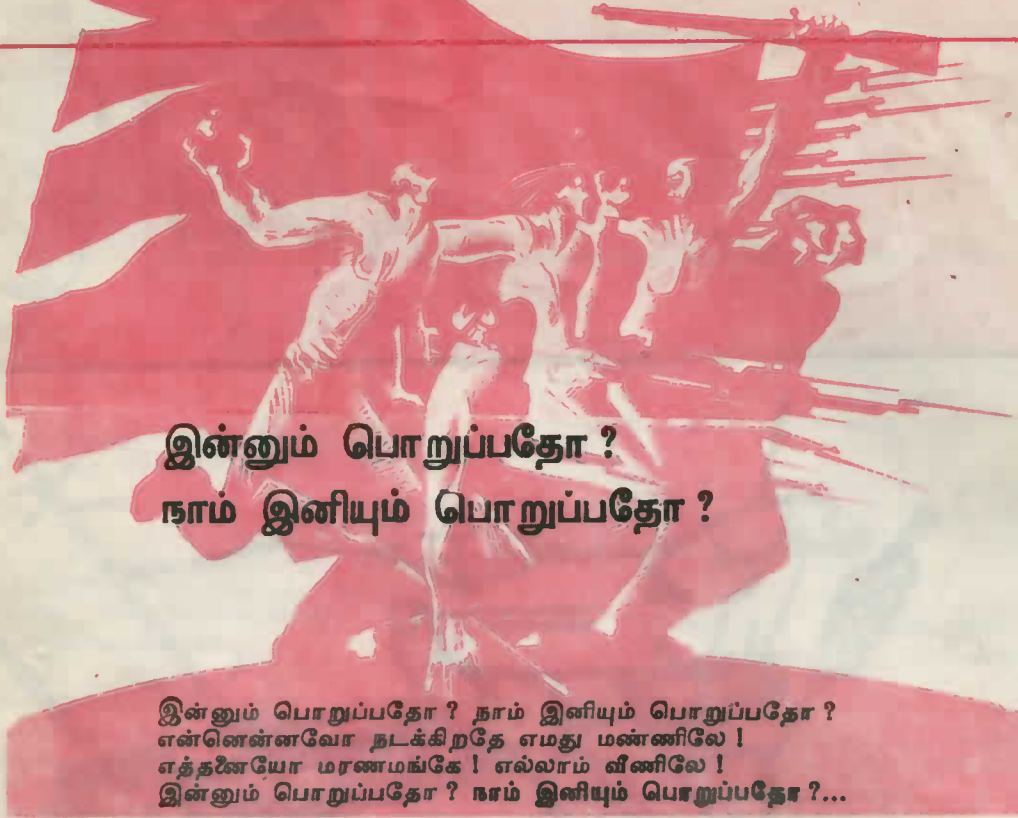

நாழம்

கிணங்கு
பேரரசமலோய்

நாம் ஈழவர் நமது மொழி தமிழ் நம் நாடு ஈழம்

இன்னும் பொறுப்பதோ ? நாம் இனியும் பொறுப்பதோ ?

இன்னும் பொறுப்பதோ ? நாம் இனியும் பொறுப்பதோ ?
என்னென்னவோ நடக்கிறதே எமது மண்ணிலே !
எத்தனையோ மரணமங்கே ! எல்லாம் வீணிலே !
இன்னும் பொறுப்பதோ ? நாம் இனியும் பொறுப்பதோ ?...

பசியினாலே துடிப்பவர்க்கும் குண்டடிதான் உணவு !
பகலுயில்லை இரவுயில்லை எந்நேரமும் இழவு !
கசிந்துவரும் கண்ணீருக்கும் தடைவிதித்தார் அங்கே !
கண்டபடி இனியும் சிந்த ஏது இரத்தம் இங்கே ?

—இன்னும் பொறுப்பதோ ?...

மனிதத் தலையைப் பிட்டுப்பிட்டு நட்டு வைப்பதால்
மரண விதை துவக்குகளாய் முளைக்கலானது !
சனியனான துவக்குக்கிரை யானவர் போக
சேர்ந்திடுவோம் மீதமுள்ளோர் துவக்கினை ஏந்த !

சிழ்பிடித்தச் சோவனிச மணத்தை மறைக்கவே
சிங்காரத் தேசியம் 'செண்டு' தேடுது !
ஆழ்கடலில் அராஜகச் சுரு மேயுது !
ஆனவரை ஈழவரைத் தின்று தீர்க்குது !

—இன்னும் பொறுப்பதோ ?...

கொதிக்கும் வெயில் நேரத்திலும் இருட்டின் ஆட்சியே !
குடியேற்றக் கொடுமைகளால் பிளக்கும் இலங்கையே !
உதிப்பதற்கு வேறு சூரியன் எங்கும் இல்லையே !
உரிமைப் போரைத்தவிர வேறுவழியே இல்லையே !

அந்தநாடு இந்தநாடு எந்தநாடு உதவும் ?
அவரவர்க்குக் கோடிப் பிரச்சனை !—அதிலேதானே கவனம் ?
எந்தநாடும் எமது தியாகத்திறனைக் கொண்டுதானே
எமக்கு உதவக்கூடும் ! போரில் நாமே முந்தவேண்டும் !

—இன்னும் பொறுப்பதோ ?...

— ஈழநேசன் —

சுழம்

எதிரொலி

வரலாற்றின் விளைபொருளை வலிந்து பறித்தெடுக்கலாம் என்னும் முயற்சி காலநெடுகிலும் தோற்றுத்தான் போய் இருக்கிறது. வரலாறு எப்பொழுதும் தனது போக்குடன் இணைந்தவைகளை வெற்றியை நோக்கியே அழைத்துச் சென்றுள்ளது. ஈழவர்களின் சமூக அமைப்பிற்கேற்ப உருவாக்கம் பெற்ற இயக்கங்களை இணக்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் வெளியில் இருந்தவாறே பலர் முயற்சித்தனர். சேர்க்கையான காரணங்களின் ஊடாக இயக்கங்களை நிர்ப்பந்தித்தனர். ஆனாலும் இவைகளை மீறி இயக்கங்களுக்குள்ளான செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் மூன்று இயக்கங்கள் தமக்குள் இணக்கம் கண்டுள்ளன.

1984 ஏப்ரலில் சில அடிப்படைகளில் இணக்கம் கண்ட தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் (TELO), ஈழப் புரட்சி அமைப்பு (EROS), ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) ஆகிய மூன்று இயக்கங்களும் ஏறத்தாழ பத்து மாதங்களின் பின் தமக்குள்ளான உறவை வலுப்படுத்தும் பொருட்டும் ஏனைய அணிகளை தம்முடன் இணைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டும் ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி (ENLF) என்ற பொதுப் பெயரின்கீழ் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய ஈழச் சூழ்நிலை கொடுமைகளின் உச்சநிலையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருப்பதை யாவரும் உணர்வர். கடந்த காலத்தில் இயக்கங்களின் செயல்பாடுகள் ஈழவர்களை நம்பிக்கையினத்துக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. தடியெடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன் என்பதுபோல் கருவிகள் ஏந்திய இயக்கங்களின் அராஜகத்தனங் கண்டு பீதியடைந்துள்ளனர், சிறிலங்கா இராணுவத்தின் துப்பாக்கிகளுக்கும் இயக்கங்களின் துப்பாக்கிகளுக்கும் இடையில் ஈழவர்கள் சிக்கித் தவிக்கின்றார்கள். உடமைகள் வேண்டாம் உயிர் வாழ்ந்தாலே போதும் என்று கடல்கடந்து அண்டை நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந் நிலைமையில் மக்களை தடுத்து நிறுத்தி நம்பிக்கையூட்டத் தவறுவோமோயானால் ஈழப் போராட்டம் யாருக்கு என்ற கேள்விதான் மிஞ்சும்.

1975ம் ஆண்டு கால கட்டத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று இயக்கங்களே என்று காணப்பட்ட நிலைமை மாறி 1987 யூலையின் பின் 28, 30, இயக்கங்கள் என்று உருவாக்கம் பெறத் தொடங்கின. இது ஈழப் போராட்டத்தின் ஆரோக்கிய மற்ற சூழ்நிலையை எமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. இந் நிகழ்ச்சிகள் எம்மை தீவிர சிந்தனைக்கு உள்ளாக்கியது. சூழ்நிலை எம்மை இணைப்பை நோக்கி உந்தித் தள்ளியது. இவைகளின் பின்னணியில்தான் ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி (ENLF) மலர்ந்திருக்கின்றது. இதன் தோள்களில் பாரிய சுமை சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இன்றைய இடிபாடுகளில் இருந்து மக்களை மீட்டெடுக்கவும், அவர்களை ஒழுங்கு படுத்தவும், போராட்ட முனைப்பை கூர்மைப்படுத்தி வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லவும் வேண்டியவர்களாய் ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி (ENLF) வரலாற்றினால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணியை (ENLF) பலப்படுத்தவும் அதனை வளர்த்துச் செல்லவும் ஈரோஸ் தன்னுடைய முழுப்பங்களிப்பையும் செலுத்துமென்று உறுதி கூறுகின்றோம்.

ஈழப் புரட்சி அமைப்பின்

வெளியீடு

மலர் 1: இதழ் 11

20-03-1985

அன்பளிப்பு: 2 ரூபாய்

அட்டை ஒவியம்:

தோழர் நேடு

வடிவமைப்பு:

ராஜா

தொடர்புக்கு:

சுழம்

த. பெ. ஏண்: 2356

சென்னை - 600 024.

அச்சிட்டோர்:

தங்கம் பிரிண்டர்ஸ்,

சென்னை - 600 002.

நீனைவுகளை செயல்களில் சுமப்போம்..

தோழன் சோமேஸ்வரன்

திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எமது தோழன் சோமேஸ்வரன் (மோகன்) கடந்த 4-1-85 அன்று சிங்கள இராணுவத்தின் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இரையாகி வீர மரணமானான்.

எல்லோராலும் 'சோமேஸ்' என அன்பாக அழைக்கப்பட்ட இவனது இழப்பு ஈழப் பீடத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். கணேசன் அன்னைவட்குமி தம்பதியரின் முத்தமகனாகப்பிறந்த இவன் யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் உயர்படிப்பினை முடித்து யாழ்ப்பகலைக் கழக அனுமதி கிடைத்தவேளை ஈழவரின் அவலங்களை மனிதாபிமானநோக்கில் பார்வையிட்ட செயற்பாடுகளினால் எமது இயக்கத்தின் முக்கியமான தோழனாக மக்களுக்கான தனது பங்களிப்புகளை வேகமாகவும் மிகுந்த ஈடுபாடுடனும் செய்துவந்தான். மாணவர் இளைஞர் பொதுமன்ற வேலைத்திட்டங்களை செவ்வனே மேற் கொண்டு வந்த எமது தோழன் சோமேஸ் அரசியல் ரீதியான வேலைத்திட்ட அணிவகுப்புக்களை வெளியிடப்பட்ட 'நாங்கள்' இதழின் ஆக்கங்களுக்கு முக்கியமான தனது பங்கை நல்கிவந்தான்.

இந்நேரத்தில் அவனது பெரும் பங்கினால் வெளிவந்த கட்டுரையை (நாங்கள்-1) ஈழத்தில் மறுமுறை பிரசுரிப்பதன் மூலம் எமது வீரவணக்கத்தை அவனுக்கு செலுத்துகிறோம்.

—ஈழப் புரட்சி அமைப்பு

தமிழ் பேசும் மக்கள் இணைப்புகொலைகளையும், தீச்சுவாலைகளையும், பலாத்காரங்களையும், பகிரங்கக் கொள்ளைகளையும் கண்டு கலங்கிப்போய் இருக்கும் இந்நிலையில் தம் எதிர்காலத்தை யிட்டு எதுவித தீர்க்கமான முடிவையும் எடுக்கமுடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தத்தளிப்பு இம்மக்களின் ஒரு சாரரான மாணவர், இளைஞரையும் பீடித்துக் கொள்ளாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?

அன்று முதல் இன்றுவரை

அந்நியரின் அசரப்பிடிக்குள் தீவு அகப்பட்டுக் கொண்ட காலம் முதல், இன்றுவரை நாம் எந்தெந்த பிரச்சனைகளுள் சிக்கிக் கொண்டோம், எவ்வாறு வழி நடத்தப்பட்டோம் என்று பார்க்க வேண்டியது நமது முதல் கடமை.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலங்களிலேயே இங்கு பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்தன. கல்வித்துறை, தொழில்துறை முதலான துறைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் வந்தன. இவை ஆங்கிலேயபாணியில் கீரமைக்கப்பட்டன. இவர்கள் தமக்கு முண்டு கொடுத்துவக் கூடிய பிரசைகள் உருவாகும் வகையிலேயே கல்விதொழில்துறைகளை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆங்கிலக் கல்வியை அவசியமென்றார்கள். தனக்கும் தனது நாட்டுக்கும் ஏற்ற தொழில் துறைக்குரிய படிப்பே மேன்மையானதென்ப போதித்தார்கள்.

ஆங்கிலேயரின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி வந்த பேர்வழிகளே 1948க்குப் பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பைகைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஆங்கிலேயர் காலத்து அடிமைவாழ்வைத் தொடர்ந்து போற்றிப் பராமரிக்க வந்தவர்களே இப்புதிய ஆட்சியாளர்கள் இவர்களின் அடிமைப் புத்தியுடன் கூடவே இன

வெறியும் குடிபுகுந்திருந்தது. 48க்குப் பின்படிப்படியாக தமது இயல்புகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர முனைந்தார்கள். ஆட்சியில் அமர்ந்தவுடனேயே தமிழ்ப்பேசும் மக்களில் ஒரு சாராரின் குடிபுகரிமையையும், வாக்குரிமையையும் பறித்து வாழும் உரிமைக்கே வேட்டு வைத்தார்கள். இதனால் இம்மக்களின் இனிய சமுதாயம் கல்வியையும், தொழிலையும் முற்றாக இழந்து அஸ்திபட்டது. 56ல் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை அமுலாக்கி இன்னொரு சாராரையும் அடக்க முயன்றது. 71ல் தரப்படுத்தலை தீவிரமாக அறிமுகம் செய்து உயர்கல்விக்குத் தடைபோட்டது. இவையே தமிழ் பேசும் மாணவ இளைஞர்களை இனரீதியில் அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு எடுத்த வெளிப்படையான தீர்மானங்கள்.

தாக்கங்கள் எதிர்ப்புகள்!

இனவெறி அரசுகள் காலத்துக்குக் காலம் தாம் தீர்மானித்தவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முற்பட்ட வேளைகளிலெல்லாம் மாணவரும் இளைஞரும் தம் எதிர்ப்புக்களையும், ஆவேசத்தையும், தீவிரத்தையும் காட்டத் தவறவில்லை. ஆர்ப்பாட்டங்களாயும், ஊர்வலங்களாயும் வன்முறை நடவடிக்கைகளாயும் இவை உருவெடுத்தன. இவ் எதிர்ப்புகள் பிரபல்யம் பெற்றவையாயும், தாக்கத்தைத் தந்தவையாயும், மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தவையாயும் விளங்கும் சில சம்பவங்களை இங்கு மீட்க வேண்டியது அவசியமானது.

60க்குப் பின் மாணவ இளைஞர்கள் தாமாகவே முன்வந்து காட்டிய எதிர்ப்புக்கள் பல. புத்தூரில் சிங்களப்பாடசாலை நிறுவுவதை தடுத்தனர். பாடசாலைகளில் சியவச சீட்டுக்கள் விற்பதை எதிர்த்தனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை

யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவனத்தி ருமலையில் நிறுவனத்தி வற்புறுத்தினர். தரப்படுத்தலைக் கண்டித்து மாபெரும் ஊர்தயவம் நடத்தினர். இவ்வளவடவன் நின்றுவிடாமல் தமது கோரிக்கைகளுக்கு குறுக்கே நின்றுவர்கள்மீது வன்முறை நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடத் தயக்கவில்லை.

இக்கால மாணவ இளைஞரின் தன்னியல்பான எழுச்சிப்போக்கு தமிழ் அரசியலிலும் பெரும் தாக்கங்களை விளைவித்திருந்தது. தமிழ்த்தலைவர்களுக்குப் பெரும் தலையிடையைக் கொடுத்திருந்தது. தரப்படுத்தலாலும், தொழிற்புறக்கணிப்பாலும் பாதிப்புற்ற மாணவரினதும், இளைஞரினதும் மனக்குமுறல்களுக்கு முற்றாகச் செவிசாய்த்தனர். இப்பிரச்சனைகளே தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் மனைவரையும் தழுவிய பிரச்சனை என எண்ணிய தலைவர்கள் 76ல் "தமிழ்முக" கையேத் தீர்வாக முன்வைத்தனர். இது இந்த இளைஞர்களை உற்சாகப்படுத்தியதுடன் பிரமமாகச் செயற்படவும் செய்தது. இளைஞர்கள் இளமைத்துடிப்படன் தரப்படுத்தலையும், தரப்பவேலை வாய்ப்பின்மையையும் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை

பிரச்சனைகளாகக் கருதிக்கொண்டு அனைத்து தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் உருதிக்குடும் கட்டுருவமுயன்றனர். ஆனால் பெரும்பாலான மக்களேர தழுது அன்றாடப் பிரச்சனைகளுடன் சிறிதும் தொடராத இந்த அடிப்படைய் பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு கொண்டனர். இதனால் இவர்களினால் இளைஞர்களுக்கு அனுதாபமும், உதரவும் கொடுக்கக்கூடிய தாயிருந்ததே தவிர, அவர்களோடு இணந்துகொள்ளக்கூடிய தரப்படுக்கவில்லை. இதனால் மனங்கம் கழன்று சென்றது. இவ்வாறியர் நம்பிக்கை இழந்தனர். இதனால் இன்று வெளிப்பட்டுள்ள ஏந்த இயக்கமோ, கட்சியோ மக்களை ஒன்று திரட்டி போராட்டக் களத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் ஆற்றல் அற்றவையாகவே தெரிபென்றன.

பெரும்பாலான தமிழ் பேசும் மக்களின் சமூகபெருஞ்சார்ப் பிரச்சனைகளையும், இவ்வெறிபாளர்களால் விளையும் குடியேற்றம் முதலான பாதிப்புக்களையும் முன்வைக்காது செயற்படத் துடிக்கும் ஏந்த இயக்கமோ, கட்சியோ இம்மக்களை இணைத்துக்கொள்ள வாயக்கற்றதாகி விடும்.

ஒரு இயக்கம் பாமர மக்களை திரட்டிச் செய்யும் போராட்டத்துக்கு மெருகூட்டக்கூடிய வகையில் மாணவ, இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் அணையப் பெறுவது அவசியம். இம்மக்களைச் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தேயாக வேண்டும். இளமையிலேயே படிப்பைவிட்டு கூலிகளாய், வேலைக்காரர்களாய், வாழும் இலட்சக்கணக்கான மலையக மாணவரினதும் இளைஞரினதும் இதய வேட்கைகள் எந்தவொரு அரசியல் அரங்கிலும் அம்பலமாகியதாயில்லை. இவர்களின் மனக்கொதிப்புகளை முக்கியப்படுத்தாமல் இவர்களிடம் தரப்படுத்தலையும், மொழித்திணிப்பையும் அரசாங்க வேலை வாய்ப்பின்மையையும் கூறிக் கொண்டு அணி திரட்டலைச் செய்ய முடியுமா? இவர்களைப் போராட வரும்படி அறைகூவ முடியுமா?

தமது எதிர்காலத்தை குருத்திலேயே கொய்துகொண்ட இத்தகைய மாணவ இளைஞர்களைச் சார்ந்தே "நாங்கள்" கருத்தைச் சொல்கிறோம். இவர்களைச் சூழ்ந்த பிரச்சனைகளை அரசியல் அரங்கில் அம்பலமாக்குவதுடன் அதற்கொத்த தீர்வையும் வெளிப்படுத்து மிக மிக அவசியம்.

தமிழர்நல மருத்துவ அமைப்பு (M. U. S. T.)

144, Choolaimedu High Road
MADRAS - 600 094
Tamilnadu - India.

நமது மக்களுக்கு உதவுமுகமாக ஈழனிடுதலையை முள்ளெடுக்கும் இயக்கங்களின் ஆதரவுடன் இவ் அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

அமைப்பின் நோக்கங்கள்

1. இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பௌதுவான மருத்துவ அமைப்பாக இருத்தல்.
2. உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் தமிழ் மருத்துவர், நிபுணர்களினதும் தமிழர்களுக்கு உதவுவதாய் இருக்கும் ஏனைய மருத்துவ நிபுணர்களினதும் சரீரப் பங்களிப்பையும் ஆலோசனைகளையும் ஒருங்குதிரட்டி இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தல்.
3. உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இருந்து போசாக்கு உணவுப் பொருட்களைத் திரட்டித் துன்பப்படும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கல்.
4. உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலுமிருந்தும் உடைகளைத் திரட்டி அவசியப்படும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு விநியோகித்தல்.

விடப்படியாக திடீர் தாக்குதலில் ஈடுபடும் இளைஞர்கள் இம்மக்களை இராணுவத் தாக்குதல்கள் குடும்ப அணிதிரட்ட முயற்சிக்கிறார்கள். இதன் விளைவோ வேறுபாடாக இருக்கிறது. 13 இராணுவவீரர்கள் பலியாகும்போது மக்களில் 10 பேர் கொலையுண்டனர். 15 இராணுவவீரர்கள் தாக்கப்பட்டபோது 200 பேர் அழிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் விரும்புவதுபோல் விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் அணி திரளவில்லை. செம்மணிச் கடலையில்தான் குற்றயிருடன் கொளுத்தப் படுகிறார்கள். இராணுவத் தாக்குதல் மேலும் தொடர்ந்தால் மக்களின் அழிவு இன்னும் பன்மடங் காகும். இதுமக்களை ஆயுதப் போராட்டத்தில் மனங்கொள்வதை விடுத்து இந்தியக் கணகளுக்கு அகதிகளாகவரவே வழிவிடும். இதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கைகள் இன்றே ஆரம்பமாகி இருப்பதை அவதானிக்க வேண்டும். இஸ்ரேலின் கொடுமைகளைக் கண்டு அஞ்சி ஆயல் நாடுகளுக்கு ஆரம்பத்தில் உயர் வகுப்பினர் ஓடினர். இதுபோலவே இன்று இலங்கையிலிருந்தும் இந்தியாவிற்கு உயர் வகுப்பினர் பலர் இடம் பெயர்ந்துவிட்டனர். இனிவரும் காலங்களில் சாதாரண மக்களும் குடும்பங்களோடு கொடுமை தாங்கமுடியாமல் கடல் கடக்கவும் கூடும்.

(1984 ஈழம் கிழிவிருந்து....)

மண்ணாப்பகுதியில் அமைந் துள்ள அடம்பனில் இம்மாதம் நான்கு சிங்களவர் கொலை செய் யப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் இருவர் ஆண்கள் மற்றவர்கள் பெண்கள். இந்தச் செயலைச் செய்துவிட்டு சில இளைஞர்கள் ஆயுதங்கள் சகிதம் இராணுவத்தினரின் வருகைக்காக காத்திருந்தனர். சிங்களவர்களைக் கொன்றதும் அவ்விடம் வெறி கொண்டு ஓடிவரும் இராணுவத்தின் மீது பலத்த தாக்குதல் ஒன்றை நிகழ்த்தலாமென இவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் இவர்களின் நினைப்புக்கு மாறாக இராணுவம் வேறு கிராமங்களில் ஊடுருவி அப்பாவி மக்களைச் சுட்டுக் கொல்லத் தொடங்கியது அனூராதபுரத்திலிருந்து சுமார் 300 இராணுவத்தினர் வந்த குவிந்து வட்டக் கண்டல், காத்தவர்களும் ஆலங்குளம். கல்லியடைஞ்சான், பருப்புக்கடந்தான், உயிலங்குளம் ஆகிய கிராமங்களில் 150 பேர் கொண்ட குழுக்களாக பிரிந்து கண்களில் எதிர்ப்பட்ட உயிரினங்களைஇயல்வாம் சுட ஆரம்பித்தார்கள். சீருடை தரித்த இந்த வெறி கொண்ட கும்பல் குழந்தைகள் முதல் முதியவர்கள் வரை துப்பாக்கிக் கூரினால் குத்தியும், பெண்களை கோரமாகக் கற்பழித்தும், வீடுகளை கொள்ளையடித்து தீவைத்தும், ஆடுமாடுகளையும், கோழிகளையும் கூட ஒன்று விடாமல் அழித்தும் வெறியாடியது. பெளத்த வெறிகொண்ட இந்தக் காடையும் ஆலங்குளத்திலுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் கணவனின் கண்களில் கொழுக்கியினால் குத்திகயிற்றினில் தொங்கச் செய்து விட்டு மனைவியை மோசமாக கற்பழித்துக் கொலை செய்திருப்

பது இவர்களின் ஈனச்செயலை எடுத்துக் காட்டும் ஒருசம்பவமாகும். இந்த அட்சேயித்திற்குப் பலியாகி மாண்டவர்கள் 300 பேர்வரை இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதனால் கிவி கொண்ட மண்ணாப் பகுதி மக்கள் வள்ளங்களிலும், படகுகளிலும் குடும்ப களாக ஏறி இராமேஸ்வரத்திற்கு தப்பி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். பேசாலையில் தயானந் என்ற சாராயவியாபாரியை கொலை செய்யவேன சில இளைஞர்கள் ஆயுதங்களுடன் வந்து செய்த குழப்பங்களைக் கண்டு இப்பகுதி மக்கள் மேலும் பீதியுற்று வெகுவேகமாக தமது இருப்பிடங்களை விட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கிருந்து சென்றவர்கள் மட்டும் தற்போது 2000ம் பேருக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. இம்

மிருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக 5-10 குடும்பங்கள் இப்படியே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவை தவிர முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை பகுதிகளில் வாழ்ந்த சாதாரண மக்களுக்கும் அவர்களது வாழ்க்கை அகதிகள் முகாம் வாழ்வாக மாறிவிட்டது. சுமார் ஒரு இலட்சம் பேர் வரை தமது மண்ணை இழந்து அனாதரவாக இருக்கிறார்கள்.

சொந்த மண்ணிலேயே அனாதைகள் ஆவதும் தஞ்சம் கோரி கடல் கடப்பதுமான இந்த அவலம் இன்று நேற்று எமக்கு ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல இது 1964ம் ஆண்டிலிருந்தே ஆரம்பித்துவிட்டது. சிறிமா, சாஸ்திரி ஒப்பந்தமூடாக நாடற்றவராக் கப்பட்ட மலையகத்தமிழரில்

அகதிகள் வெளியேற்றும் தொடரவா?

மக்கள் தற்போது பசியோடும், சோர்வோடும் மண்டபம் முகாமில் குவிந்திருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்லாது கடந்த ஆண்டில் வல்வெட்டித்துறை, மாதகல் பகுதிகளில் நடைபெற்ற இராணுவ கெடுபிடிகளுக்கு தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் பலர் இந்தியாவின் வேதாரணியம் கரைக்கு அகதிகளாக கடல்கடந்தவண்ண

5 இலட்சம் பேர் இந்தியாவிற்கு விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். பின் 1970 களில் வந்த தரப்படுத்தல் சட்டம் கல்வி வேட்கை கொண்ட இளைஞர்களை இங்கிலாந்து முதலான மேற்கத்தேய நாடுகளுக்கு இடம் பெயரவைத்தது. இதனூடாக வெளியேறிவர்கள் 40,000

(1964^{ல்} நாடாளுமன்றவராக் கட்டிடம்)

பேரென மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1978 இற்குபின் 'தொழில் வாய்ப்பு' என்ற மாயையினூடாக மத்திய சிழக்கு நாடுகளுக்கு துரத்தப்பட்டு அங்கு அரசியல் தஞ்சம் கோரி அவதிப்படுவோர் 75,000 பேராக இருக்கிறது. அந்த வரிசையிலே 1983 முதல் ஈழத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு அகதிகளாக வந்துள்ள 60,000 தமிழர்களின் வரவும் அமைந்துள்ளது.

"இது ஒரு பௌத்த சிங்கள நாடு" என்ற இறுமாப்புடன் இங்கு தமிழர்கள் எவருமே இருக்கக்கூடாதென்ற ஒரே நோக்குடன் எடுக்கப்பட்டு வந்த தொடர் நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளே இவை. ஆரம்பத்தில் தமிழ் பேசுவோர் அனைவரையும் "கள்ளத்தோணி" அல்லது, "மரக்கலயா" என்றும், பின்னர் மலையக மக்களை "இந்தியாக்காரன்" என்றும் தற்போது வடபகுதியினரை "பயங்கரவாதிகள்" என்றும் அடையாளங் காட்டுவது 'இவர்கள் வேற்று நாட்டவர்கள், நாட்டை விட்டே விரட்டப்பட வேண்டியவர்கள்' என்ற அர்த்தத்தையே உணர்த்துகின்றன.

குடியேற்றங்கள்

தமிழ் தேசிய இனத்தை இவ்விதம் அழித்து அகற்ற தனது இராணுவப்பலத்தையும் வலிந்த சிங்களக் குடியேற்றங்களையும்

படிப்படியாக அரசாங்கம் அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த மாதச் செய்திகள் ஜயவர்தனவின் மிருகத்தனமான இந்தப்போக்குகளுக்கு மேலும் பல எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகின்றன. மலேசியாவில் ஏற்பட்ட மக்கள் கிளர்ச்சியை அவர்கள் அடக்கிய விதத்தை பின்பற்றி ஈழத்தின் வடபகுதியில் 30,000 சிங்கள காதையர்களை ஆயுதங்களுடன் குடியமர்த்தப் போவதாக அத்துலத் முதலி அறிவித்திருப்பதும், பிரித்தானியாவிலிருந்து நவீன விசைப்படகுகளை கொண்டுவர இருப்பதும், திருவனந்தபுரத்தில் தரித்துச் சென்ற விமானத்தில் 15,000 கிலோ கிராம் ஆயுதங்கள் இருந்ததையும் கவனித்துப்பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் இராணுவ மய

படைப்பலத்தை அதிகரித்து அதை ஒருமுகப்பட்ட அமைப்பு வடிவம் கொடுப்பதற்கு தற்போது ஜயவர்தனவால் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜயவர்தன தலைமையில் பாதுகாப்புத்திட்டக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருப்பது அரசியல் நிருவாகத்தை இராணுவ நிர்வாகமாக மாற்ற எத்தனிக்கும் முயற்சியின் அறிகுறியாகவே தென்படுகிறது. "இது சிங்களவர் தொடுக்கும் யுத்தம்" என ஜயவர்தன பேசுவருவதற்கும் இந்தக்குழு அமைப்பிற்கும் நெருங்கிய இணைப்பு உண்டு.

இவ்வாறு இராணுவத்தை அமைப்பு ரீதியாகவும் ஆயுதரீதியாகவும் பலமூட்டி வரும்போது தனது ஸ்திரப் பாட்டிற்கு கால அவகாசம் தேவையாகும்போது "தமிழ் மக்கள் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு தரப்போவதாக வேடம் போடுவதை கடந்த காலங்கள் எமக்கு அனுபவமாகத்தந்துள்ளன. அனைத்துக் கட்சி மாநாடுகளும், இதர பேச்சு வார்த்தைகளும் இதற்கு உதவும் கருவிகளாகவே விளங்கியிருக்கின்றன

இராணுவ மயமாக்கல்

பேச்சுவார்த்தைக்காக அரசு காலங்கடத்திய ஒன்றரை வருடங்களில் இராணுவ ரீதியிலும், அரசியல் ரீதியிலும் பெற்ற பெறுபெறுகளை நாங்கள் இங்கு மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

(எவரிடாகோளில் அரசியல் தஞ்சம் கொடும் இனிகள்)

ஐட்டணியின் ஜயன் முடிந்தது...

இந்தக்கால இடைவெளியில் தான் இஸ்ரேலியமொசாத்தும், சின்பெத்தும் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தன; அமெரிக்க, பிரித்தானிய, தென்ஐபிரிக்க போர்க்கருவிகள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன; சிங்களப் படைகளுக்கு அதிரடியிலும், புலனாய்விலும், இனஅழிப்பிலும் நவீன பயிற்சியின் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் ரீதியில் பாரக்குமிடத்து அமெரிக்க சதிக்கும்பலுடனும், அதன் சகபாடிகளுடனும் நெருங்கிய உறவுகள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உறவுகள் நெருக்கமடைந்தபோது இந்திய—இலங்கை உறவும் படிப்படியாக சீர்கெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

டணி சக்தியழந்துவிட்டது அதனுடன் பேசுவதில் பலனில்லை, நாம் இதற்கு வேறொரு அணுகுமுறையை செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம் என அண்மையில் நெவில் சமரக் கோன் பேசிய பேச்சும் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அவதியுறும் கூட்டணியினரின் ஆயுள் தற்போது ஆயுதந்தாங்கிய இயக்கங்களின் கைமீலேயே தங்கியுள்ளதென்பது வெளிப்படையாயிற்று.

அண்மைக்காலங்களில் பிரேமதாசா ஊடாக "இயக்கங்களுடன் நாம் பேசத்தயார்" என்ற விசேட அறிவித்தல்கள் முன் னெப்பொழுதையும்விடக் கூடுதலாக விடுக்கப்பட்டு வருவது அரசின் உள்நோக்கத்தை மேலும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இதனால் ஈழப்போராட்டம் புதியதொரு தோற்றத்துக்கு இப்போது வர இடமுண்டு. முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல் அரசவட்டாரங்கள் இராணுவ ரீதியிலோ, அரசியல் ரீதியிலோ கால அவகாசம் தேடும் பட்சத்தில் கூட்டணியுடன் பொழுது போக்குவதற்கு பதிலாக, இனிமேல் விடுதலை

அரசியல் சூழ்ச்சி

தமிழ், மக்களின் பிரச்சினையில் 'நான் நினைப்பதையே நிறைவேற்றுவேன்' எனக் கூறியிருந்த ஜயவர்தன சிவசபைகள் பற்றிய கண்துடைப்பு யோசனைகளை முன்மொழிந்து வட்டமேசை மாநாட்டை முடித்து வைத்திருந்தார். 'இந்த யோசனைகள் தமிழர் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காது' என்று ஜீ பார்த்த சாரதி அபிப்பிராயப்பட்ட சில நாட்களில் 'வட்டமேசை தீர்மானங்கள் செல்லுபடியாகா' என இதே ஜயவர்தன முறித்து வைத்தார்.

(சிக்திசாக தென் இந்தியககரைகளில்...)

இந்த திடீர் முறிவுக்கு உள்ளார்ந்த அர்த்தமுண்டு ஜயவர்தன தனது சூழ்ச்சிகளைக் கேற்ற திட்டமிட்டு இந்தியாவை திருப்திப்படுத்தி இந்தியாவிடமுள்ள அமிர்தலிங்கத்தின் தொடர்பை துண்டித்து தனது வழிக்குழுப்பதனூடாக இந்தியாவின் அரசியல் 'தலையீட்டை' தவிர்க்க முயற்சித்திருப்பதை அறியமுடிகிறது இந்த முயற்சியில் அரசு வெற்றி பெற்றிருந்தால் தமிழர் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டுவிட்டதாக தம்பட்டமடித்திருக்கும்.

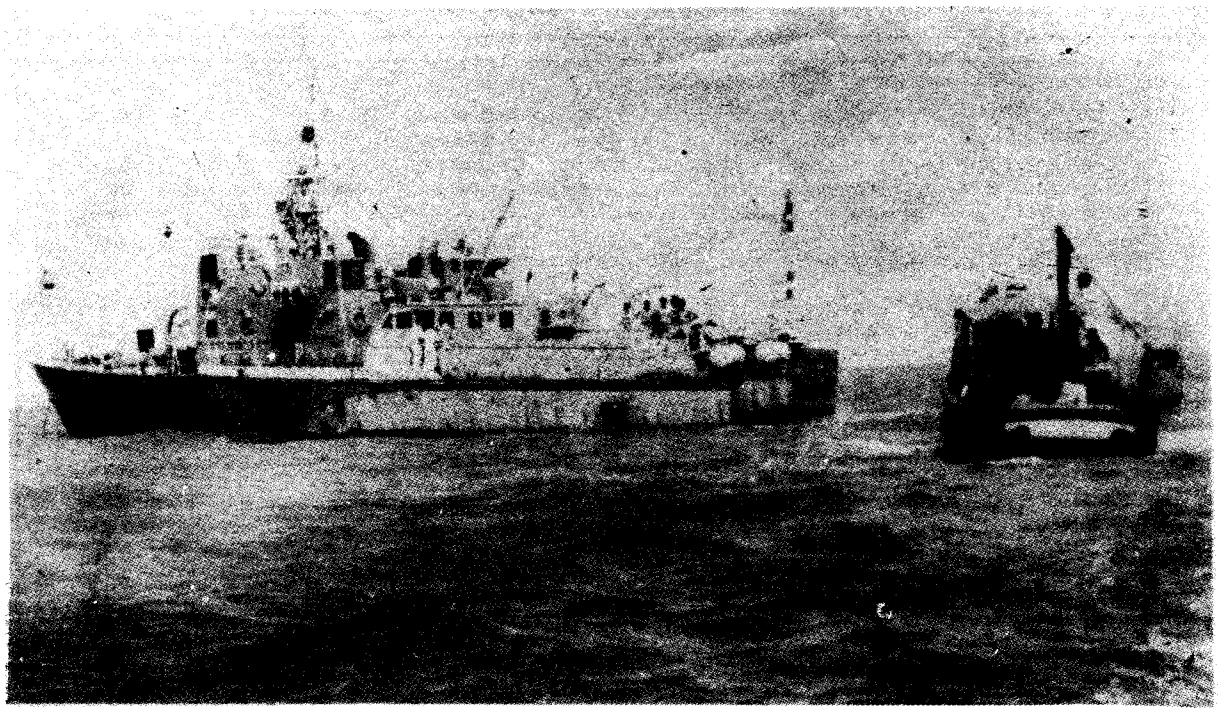
இதை உறுதி செய்யும் வகையில் "இனிமேல் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு இடமில்லை, 'ஆயுதப்போராட்டம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று' என அமிர்தலிங்கம் சென்னையில் விடுத்த அறிக்கையும், "மார்க்சிய மார்க்கத்தில் ஈழத்தை அமைப்போம்" என அரேபிய பத்திரிக்கைக்கு இவர் அளித்த பேட்டியும் அமையப்பெறுகின்றன. இதுமட்டுமல்லாமல் இ. தொ. கா தலைவர் தொண்டமான் கூட்டணிக்கு நேர்ந்திருக்கும் ஆபத்தை அறிந்து அது அடுத்து தனக்கு நேரப்போவதை உணர்ந்த நிலையில் தமிழர் பிரச்சினையை தீர்ப்பதில் அரசு தவறிழைத்துவிட்டதென அவசர அறிக்கை ஒன்றை விட்டிருப்பதும் இதை மெருகூட்டுவதாயிருக்கிறது. ஆகவே

இயக்கங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படலாம்.

இது அவசியம் எனக் கருதினால், மீண்டும் இந்தியா விற்கு திக்விஜயம் செய்தே இதனை சாதிக்க வேண்டும். அத்துலத் முதலியின் திடீர் விஜயத்திற்கும் ஒரு மணிநேர பேச்சு வார்த்தைக்கும் இந்தப் பின்னணிதான் இருப்பதாக அரசியல் அவதானிகள் கருதுகிறார்கள்.

ஜயவர்தன தரப்பிலிருந்து அவர்களது எதிர்பார்ப்புகள் சிதைந்து போனாலும் திராணியற்றிருக்கும் "தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி"யை அறவே தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகக் கொள்ள முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கூட்

இயக்கங்களை நோக்கியுள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பம் மக்கள் மீதான இராணுவக் கெடுபிடி களுக்கு தற்காலிக நிவாரணம் தேடவும், இயக்கங்களை அரசியல் மட்டத்துக்கு தரமுயர்த்தவும் இவை தம்மை

பலப்படுத்திக் கொள்ளவும்
வாய்ப்பளிக்குமென்ற அபிப்
பிராயங்கனும் இப்போது
எழுந்துள்ளன.

பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள்
ஒருபறமிருக்க, இந்தியப்படை
யெடுப்பை முறியடிக்க சிங்கள
ஆட்சியாளர்கள் வேறு
கோணத்தில் தயார்ப்பட்டு
வருகிறார்கள்.

வெளிநாட்டு உதவி

சாவகச்சேரித் தாக்குதல்
நடந்ததும் அத்துவத் முதலி
இது அந்நிய தலையீடு ஒன்றை
ஏற்படுத்துவதற்கான முன்
முயற்சி என்ற அறிவித்தல்
ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார்.
இந்தியாவை நோக்கிச்
சொல்லப்பட்ட இந்தக்கருத்து
டன் அமெரிக்காவுடனான
இலங்கை அரசின் நெருங்கிய
தொடர்பையும் நாம் கணிப்பீடு
செய்யவேண்டும்.

கடந்த ஈழம் இதழில் நாம்
குறிப்பிட்டது போல் இந்திய
படையெடுப்பை முறியடிக்க
வெளிநாட்டு படைஉதவி

ஒன்றை பெறுவதற்காக செய்
யும் முன்னேற்பாடே கடல்
எல்லைப் பிரச்சனையாகும். இதற்
காகவே இராமேஸ்வரம் மீன
வர்களை சுட்டுக் கொன்றும்,
கடுமையாகத்தாக்கியும், தானே
முன்னின்று எல்லைப்பிரச்சினை
யை சீண்டுகிறது இலங்கை
அரசு, இது கடற்படை கப்பல்
களை இந்தியா கைப்பற்றிய
சம்பவம் வரை வளர்ந்துள்ளது.
இலங்கை-இந்திய உறவின்
தளர்வை உலகிற்கு எடுத்துக்
காட்டியிருக்கிறது. அதுமட்டு
மல்லாது இம்மீனவர்களை
கொலை செய்வதன்மூலம் தமிழக
மக்களை கொதிப்படைய செய்து,
விடுதலை இயக்கங்கள் மீது வெ
றுப்பை ஏற்படுத்துவது இவர்
களின் இன்னொரு நோக்கமாக
வும் அமைகிறது.

கடல் எல்லையில் கருவெடுக்
கும் இந்த வலிந்த குழப்பத்தின்
உள்நோக்கை ஆனந்த திஸ்ஸடி
அள்வீசின் பேச்சு நாசுக்காக
சாட்டுகிறது "அயல்நாடுகளின்
படையெடுப்பை முறியடிக்க
தென்கிழக்காசிய நாடுகள் தம்
மிடையே கூட்டு இராணுவ
நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்த
வேண்டும்" என்பதே; இது
உடனயாக முடியாது போன

லும் அரசு அமெரிக்க அரசாபு
டைய தென்கிழக்காசிய நாடு
ஒன்றுடனாவது இணைந்து படை
உதவி கோர அடி கோலலாம்.

இன்றைய கட்டாயம்

எனவே ஈழப்போராட்டத்
தனை இங்கு நாம் குறிப்பிட்ட
முனைகளில் எதிர்கொள்ளப்
போகும் போராளிகள், சிங்கள
ஏதேச்சாதிகாரத்தைக் கவிழ்ப்
பதற்கு தகுந்த அணுகுமுறை
களுக்கு தம்மை விரைவாக
தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்
டும். பிரதானமாக அரசாங்
கத்தின் திடநிலையை தகர்க்கக்
கூடியதாயும், இராணுவவெறி
யர்களை குடாநாட்டுக்குள்ளே
யே குவிய வழிவிடாது ஐதாக்க
கூடிய இலக்குகளை தேர்ந்து
தாக்கக்கூடியதாயும் ஒருமுகப்
பட்டு செயற்படவேண்டியது
கட்டாயமாக இருக்கிறது. இது
வே மக்களை தற்போது போ
ராட்டப்பாதையை கைவிட்டு
விட்டு அகதிகளாக ஓடிவந்து
கொண்டிருக்கும் அபாயத்தை
தடுத்தி நிறுத்தவல்லது.

ஒற்றுமையும் போராட்டமும்

83 ஆகிய மாதம் ஈழவரின் வரலாற்றில் ஒரு கரிமாதம். இதைத் தொடர்ந்து சிங்கள பேரினவாத அரசு கட்டவிழ்த்துவிட்ட இராணுவ அட்டகாசங்களும், கொடுங்கோன்மைச் சட்ட திட்டங்களும் தமிழ் பேசும் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறைகளை சீர்குலைத்ததுடன் ஈழமரபியும் அப்பாவி ஈழவரை கொன்று குவித்தும் உள்ளது. மேலும் கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றிலாந்து அங்குள்ள அப்பாவி மக்களின் உடைமைகளையும், சுற்பையும் குறையடி அளக்களைக் கொன்று குவிக்கும் சிங்கள இராணுவத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் பலரும் அயல் நாட்டை நோக்கி அகதிகளாக ஓடுவது இன்று சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது.

சிறிலங்கா அரசின் இந்தத் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளினால் ஈழத்தின் பொருளாதாரம் கொடுங்கப்பட்ட நிலையில், தம் உயிருக்காகப் பயந்து கிவி பிடித்த நிலையில் வாழும் ஈழவர் கம்மிடையே உள்ள இயக்கங்கள் பலவும் ஒன்றுபட வேண்டுமென்று அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறுவது தியாகமானதொன்றே. ஒற்றுமையின் அவசியத்தை இந்த விடுதலை இயக்கங்கள் உணராதவிடத்தில் தம் உயிரையே தியாகம் செய்தாலும் இந்த உணர்வை ஏற்படுத்தவேண்டிய பலரும் இன்று உறுதி பூண்டுவிட்டார்கள். இது ஈழவரின் விடுதலை வேட்கையின் ஒருவித வெளிப்பாடாகவே அமைகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் தாம் தாம் தேடிக்கொள்ளவும், அழிந்துபோன தம் செல்வாக்கை நிலநாட்டித் தம் தலைமைப் பீடத்தை உறுதிப்படுத்தவும் ஒருசிலர் ஒற்றுமை என்ற பெயரில் ஒற்றுமையின்மையே வளர்க்க வழி தேடுகிறார்கள். இயக்கங்களிடையே ஒற்றுமையின்மையே இடை ஏதையும் சாதித்துவிட முடியாது. மக்கள் ஆதாரம் இழந்துவிட்டன என்ற கருத்தை முன்வைத்து தமக்குச் சாதகமாக வெளிநாடுகளில் ஈழவர் எதிர்கால தலங்களில் ஈழவித கரிசனையும் இன்று தம்மைப் பிரபலப்படுத்தவும் இவர்கள் தயங்கவில்லை.

உண்மையில் எல்லா விடுதலை இயக்கங்களும் ஒருகூட்டு அமைப்பின் கீழ் இன்று இயங்காவிட்டாலும், அவர்களின் நோக்கையும் இலக்கையும் பொறுத்த வரையில் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளனர் என்று அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லலாம். தமிழ் பேசும் மக்களின் இன்னல்தீர்ந்திடசமத்துவ ஈழம் அமைப்பது அவசியம் என்பதிலும், இதற்கு ஆயுதப் போராட்டம் பிரதான போராட்ட வழிமுறையாக அமைகிறது என்பதிலும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும், ஒற்றுமையும் இவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள். இருந்தாலும் இயக்கத்தோற்ற வரலாறு காரணமாகவும்; போர்முறை, மூல உபாயம், தந்திரம், அணுகு முறைகளில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கொண்டுள்ளமையாலும் இந்த இயக்கங்களிடையே வித்தியாசம், அபிப்பிராய வேதங்கள், போட்டி மனப்பான்மைகள் வளர்ந்துள்ளது உண்மைதான். இந்த நிலையிலும் கூட இவ்வியக்கங்கள் தம்மிடையே ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்திய அடிப்படையில் ஒரு கூட்டுமான வரையறுப்பிற்குள் வேலை செய்ய, தொடர்ந்த பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டுள்ளமை வரவேற்கத்தக்கதொன்றே. இந்த முயற்சியின் பிரதிபலனாகத்தான் TELO,

EROS, EPRLF. இயக்கங்களிடையே ஒரு புரிந்துணர்வின் அடிப்படையிலான கூட்டுறவு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் இவர்களும், ஏனைய இயக்கங்களும் தொடர்ந்த, நிரந்தர பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டுள்ளமை வரவேற்கத்தக்க ஒன்றே. இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் நிச்சயமாக வெற்றியளிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஏனெனில் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை எல்லா இயக்கங்களும் அனுபவ ரீதியாக உணரத் தொடங்கிவிட்டன.

முதலில், தமிழ், தேசிய இனம் சீரழிந்து போகாமல் ஈழவரின் தேசிய இன உணர்வும், விடுதலை வேட்கையும் மழுங்கடிக்கப்பட்ட நிலையில் வெவ்வேறு நாடுகளில் அகதிகளாக அல்லல்படாமல் தமது சொந்த நாட்டிலேயே தம் எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். எம்மை நாம் இராணுவ ரீதியாகவும், சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் வகையிலும் நிலை நாட்டிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு எல்லா இயக்கங்களிடையேயும் குறைந்த பட்சம் இராணுவ ரீதியிலாவது கூட்டுறவு ஏற்பட வேண்டும் என்பதனையும் இயக்கங்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகள், பகைமை உணர்வுகள் வித்தியாசங்களைச் சாதக

மாகப் பயன்படுத்தி இயக்கங்களை அழித்தொழிப்பதன் மூலம் ஈழவரின் போராட்டத்தை முறியடிக்க சிறிலங்கா பேரினவாத அரசும், வெளிநாட்டுச் சக்திகளும் எடுக்கும் முயற்சிகளை முறியடிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஒட்டு மொத்தமான திட்ட அடிப்படையில் வேலை செய்வதன் மூலம்தான் எதிரியை முடியடிக்க முடியும் என்பதனையும் ஈழவரின் முழுவிடுதலைக்கும் வழிவகுக்க முடியும் என்பதனையும், அனுபவ ரீதியாக எல்லா இயக்கங்களும் உணரத் தொடங்கிவிட்டன. ஆக, இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒற்றுமை அவசியம் என்பதை எல்லா இயக்கங்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் என்ன செய்ய வேண்டுமெனத் தெரிந்து கொள்வதுவேறு; எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பது வேறு; இங்குதான் ஒற்றுமை பூரணப்படுத்தப்பட்டாமல் இருப்பதற்கான சிக்கலும் உள்ளது.

இந்தச் சிக்கல் நிலையில்தான், இந்த இடைக்கால நிலையில் தான் பிற்போக்குச் சக்திகளும், சிறிலங்கா அரசும் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஊது குழல்களாக, ஈழவர் மத்தியிலுள்ள இயக்கங்களைச் சிண்டிவிட்டும், குழப்பி விட்டும் வேடிக்கை பார்க்கின்றன. இதற்கு உறுதுணை

யாகப் போவது போலத்தான் ஏற்கனவே இயக்கங்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள TELO, EROS, E.P.R.L.F. உடன்பாட்டை முறியடித்து, எல்லா இயக்கங்களுக்கிடையேயும் இன்று ஏற்பட்டுவரும் புரிந்துணர்வையும் தகர்த்தெறிந்து தம் சொந்த நலன்களுக்காக "யாரி" கட்டிக்கொள்ள வெவ்வேறு இயக்கங்களோடு சோடி சேரப் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். எம் மிடையே யுள்ள சில கனமற்ற "தலைவர்மார்கள்" ஒற்றுமை என்று காலங்காலமாக பேசிக்கொண்டு ஒற்றுமையின்மைக்கு வழிவகுக்கும் இவர்களின் முகமுடியைக் கிழித்தெறிந்து எல்லா இயக்கங்களும் ஒரு புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் ஒற்றுமைப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். இது இன்றைய நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும் போது நிச்சயமான தொன்றாகவுள்ளது.

உண்மையில் இந்த ஒற்றுமை ஒரு ஜீவித உறவாக வளரவேண்டுமானால், உயிர்த்துடிப்புள்ள "செயலங்க" மாக வளரவேண்டுமானால், ஒற்றுமை யூனப்படுத்தப்படும் வழமையடைய வேண்டுமானால், ஒற்றுமை, எந்தத்திட்ட அடிப்படையில் ஏற்பட வேண்டும்; ஒற்றுமை, போராட்டத்தில் இருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வெற்றி பெறுமா? யந்திர ரீதியான ஒற்றுமை பலன் அளிக்குமா? என்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தே ஆக வேண்டும். ஆக ஒற்றுமை என்றால் என்ன என்பதைத் தந்து வார்த்த ரீதியாக அறிந்து கொண்டும், இதற்கும் போராட்டத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஈழவர் மத்தியில் வேறுபாடுகள்

ஈழவர் மத்தியில் வித்தியாசங்கள் வேறுபாடுகள் உள்ளமையால் தான் ஒற்றுமை பற்றிய பேச்சே எழுகின்றது. இல்லாத போனால் ஒற்றுமை பற்றிய பேச்சுக்கே இடயில்லை. இந்த வித்தியாசங்களும், வேறுபாடுகளும் அரசியல் பொருளாதார, சமூக ரீதியில் பொருளாதார, சமூக ரீதியில் அமைந்தவை. உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியும், வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தொடர்புகளும், மேற்கத்திய நாடுகள் ஈழத்தில் ஆட்சி செலுத்தியமையும் இவ்வித்தியாசங்களுக்கு அடிகோலிகளாக அமைந்தன. வர்க்க ரீதியான

வித்தியாசங்கள், சாதி, சமய ரீதியிலான வித்தியாசங்கள், இன்னும் போனால் பிரதேச ரீதியான வித்தியாசங்களும் கூட நம்மிடையே உள்ளன. இவர்களை அரசாட்சியில் ஒரு சில மந்திரிகள் தவிர ஈழத் தமிழர் பங்களிப்பு எந்தக்காலத்திலும் இல்லாதிருந்த போதிலும், ஈழவர் மத்தியில் அரசியற்கட்சிகள் இருந்து வந்தது என்பது வரலாற்று உண்மை காலபோக்கில் இவ்வகையில் தேசிய இனப் பிரச்சனை முக்கிய முரண்பாடாக முனைப் பெடுத்தபோது பல கட்சிகளும் சேர்ந்து உருவாக்கியதுதான் விடுதலைக் கூட்டணி காலத்திற்கேற்ற வகையில் தம் போராட்ட அணுகு முறைகளையும், உத்திகளையும், வழிவகுத்துக் கொள்ளாத நிலையில் வளர்ந்து வரும் ஈழவர் போராட்டத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் தம் சொந்த உள் முரண்பாடுகளாலும், இனவாதத்தாலும் உடைந்த கூட்டணியின் தளத்திலிருந்து பிறந்தவைதான் இன்றைய பல இயக்கங்கள்.

இந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூக வித்தியாசங்கள் எம் மிடையே உள்ளன என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் உண்மையான ஒரு ஜீவித உறவை எம் மக்களிடையே உருவாக்க முடியும் அரசியல் ரீதியாக பல இயக்கங்களிடையேயும் ஒற்றுமையை மட்டும் வளர்த்தெடுப்பது போதாது. பல பிரிவுகளாக பிளவுபட்டுள்ள ஈழவர் மத்தியில் ஒரு ஜீவித உறவை ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதன் அடிப்படையில்தான் இயக்கங்களிடையிலான ஒற்றுமையையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

பல முரண்பாடுகள் கொண்டுள்ள ஈழவர் மத்தியில் இன்று "தேசிய இன முரண்பாடு" முக்கிய முரண்பாடாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற முறையில் சாதி சமய வர்க்க வேறுபாடுகளின்றி ஒரே வகையான அடக்கு முறைக்கு தமிழ்பேசும் மக்களை சிறிலங்கா எதேச்சதிகார அரசு உட்படுத்துகின்றது. இந்த அடக்கு முறைக் கெதிராகப் போராடுவது இயற்கையே. ஆனால் இந்தப் போராட்டத்தில் அவர்களுக்குள்ள ஐக்கியமும் எதிர்பார்ப்புகளும் வர்க்க ரீதியிலான அவரவர் எண்ண அபிலாசைகளையும், நலன்களையும் பொறுத்தே அமையும்; இதுவும்

இயல்பானதே ஏனென்றால் மனிதனை பண்ட உற்பத்தியிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. உழைப்பின் அடிப்படையில் தான் மிருகத்தில் இருந்து மனிதனும் வளர்ந்தான். ஆகவே மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னை பண்ட உற்பத்தியுடனேயே பிணைத்துக் கொள்வான். இந்த அடிப்படையில்தான் அடக்கு முறைக்கு எதிரான அவனது போராட்டமும், பண்ட உற்பத்தி, வீதியோகம், உற்பத்தி உறவுகள் என்ற படிக்கட்டுமானத்தில் அவரவர் நிலைப்பாட்டிற்கேற்ற நலன்களையும், எண்ண அபிலாசைகளையும் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் அமையும். உதாரணமாக கையில் "மூலதனம்" வைத்திருப்பவர்களும் உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கட்டி ஆள்பவர்களும் விடுதலைக் குப்பின் இப்பொழுது இருக்கும் சமூக, பொருளாதார உறவுகளை தத்தமது நன்மைக்காக நீடிக்கும் வகையில் அரசாட்சியை நிர்மாணித்துக் கொள்வார்கள் அல்லது தமது மூலதனத்திற்குப் பங்கம் வராத வகையில் அதைப் பெருக்கக்கூடிய சூழல் உருவாகுமேயானால் ஈழவர் விடுதலைப் போராட்டத்தையே தூக்கி எறிந்துவிட்டு சிறிலங்கா எதேச்சாதிகார அரசுடன் இணக்கத்தை ஏற்படுத்திப் பேரம்பேச முயல்வார்கள். ஆனால்

ஈழவர் மத்தியில் ஆகக்கூடிய தொகையுள்ள தொழிலாளர்கள், ஏழை விவசாயிகள், எதையுமே இழக்க இல்லாத நிலையில் இன்றைய சமூக பொருளாதார பேதல்களை அகற்றி ஒரு சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய அரசாட்சியையே நிர்மாணிக்க முனைவார்கள்.

முன்னணி சக்தி எது?

இதனால்தான் இன்றைய ஈழவர் போராட்டத்தின் உந்து சக்தி எது? முன்னணி எது? பின்னணி எது? என்பதை தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஈழப் போராட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தையும், குணம்சத்தையும் அறிந்து கொள்வதன் மூலம்தான் மக்களிடையே ஒரு ஜீவித ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திப் பலவாசுகளான எதிரியை முறியடிக்க முடியும்.

இன்றைய ஈழப் போராட்டத்தின் முக்கிய அம்சம் இன அடக்கு முறைக்கு, ஒடுக்கலுக் கெதிரான போராட்டமே என்பதை யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. ஆனால் இந்தப் போராட்டம் 'பூர்சுவா-

யாகப் போவது போலத்தான் ஏற்கனவே இயக்கங்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள TELO, EROS, E.P.R.L.F. உடன்பாட்டை முறியடித்து, எல்லா இயக்கங்களுக்கிடையேயும் இன்று ஏற்பட்டுவரும் புரிந்துணர்வையும் தகர்த்தெறிந்து தம் சொந்த நலன்களுக்காக "யாரி" கட்டிக்கொள்ள வெவ்வேறு இயக்கங்களோடு சோடி சேரப் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். எம் மிடையே யுள்ள சில தனமற்ற "தலைவர்மார்கள்" ஒற்றுமை என்று காலங்காலமாக பேசிக்கொண்டு ஒற்றுமையின்மைக்கு வழிவகுக்கும் இவர்களின் முகமுடியைக் கிழித்தெறிந்து எல்லா இயக்கங்களும் ஒரு புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் ஒற்றுமைப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். இது இன்றைய நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும் போது நிச்சயமான தொன்றாகவுள்ளது.

உண்மையில் இத்த ஒற்றுமை ஒரு ஜீவித உறவாக வளர வேண்டுமானால், உயிர்த்த துடிப்புள்ள "செயலங்க" மாக வளர வேண்டுமானால், ஒற்றுமை யூனப்படுத்தப்பட்டு வழமையடைய வேண்டுமானால், ஒற்றுமை, எந்தத்திட்ட அடிப்படையில் ஏற்பட வேண்டும்; ஒற்றுமை, போராட்டத்தில் இருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வெற்றி பெறுமா? யந்திர ரீதியான ஒற்றுமை பலன் அளிக்குமா? என்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தே ஆக வேண்டும். ஆக ஒற்றுமை என்றால் என்ன என்பதைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக அறிந்து கொள்ளும், இதற்கும் போராட்டத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஈழவர் மத்தியில் வேறுபாடுகள்

ஈழவர் மத்தியில் வித்தியாசங்கள் வேறுபாடுகள் உள்ளமையால் தான் ஒற்றுமை பற்றிய பேச்சே எழுகின்றது. இல்லாத போனால் ஒற்றுமை பற்றிய பேச்சுக்கே இடமில்லை. இந்த வித்தியாசங்களும், வேறுபாடுகளும் அரசியல் பொருளாதார, சமூக ரீதியில் பொருளாதார, சமூக ரீதியில் அமைந்தவை. உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியும், வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தொடர்புகளும், மேற்கத்திய நாடுகள் ஈழத்தில் ஆட்சி செயல்தியமையும் இவ்வித்தியாசங்களுக்கு அடிகோலிகளாக அமைந்தன. வர்க்க ரீதியான

வித்தியாசங்கள், சாதி, சமய ரீதியிலான வித்தியாசங்கள், இன்னும் போனால் பிரதேச ரீதியான வித்தியாசங்களும் கூட நம்மிடையே உள்ளன. இவர்களை அரசாட்சியில் ஒரு சில மந்திரிகள் தவிர ஈழத் தமிழர் பங்களிப்பு எந்தக்காலத்திலும் இல்லாதிருந்த போதிலும், ஈழவர் மத்தியில் அரசியற்கட்சிகள் இருந்து வந்தது என்பது வரலாற்று உண்மை காலபோக்கில் இவ்வகையில் தேசிய இனப் பிரச்சனை முக்கிய முரண்பாடாக முனைப் பெடுத்தபோது பல கட்சிகளும் சேர்ந்து உருவாக்கியதுதான் விடுதலைக் கூட்டணி காலத்திற்கேற்ற வகையில் தம் போராட்ட அணுகு முறைகளையும், உத்திகளையும், வழிவகுத்துக் கொள்ளாத நிலையில் வளர்ந்து வரும் ஈழவர் போராட்டத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் தம் சொந்த உள் முரண்பாடுகளாலும், இனவாதத்தாலும் உடைந்த கூட்டணியின் தளத்திலிருந்து பிறந்தவைதான் இன்றைய பல இயக்கங்கள்.

இந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூக வித்தியாசங்கள் எம் மிடையே உள்ளன என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் உண்மையான ஒரு ஜீவித உறவை எம் மக்களிடையே உருவாக்க முடியும் அரசியல் ரீதியாக பல இயக்கங்களிடையேயும் ஒற்றுமையை மட்டும் வளர்த்தெடுப்பது போதாது. பல பிரிவுகளாக பிளவுபட்டுள்ள ஈழவர் மத்தியில் ஒரு ஜீவித உறவை ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதன் அடிப்படையில்தான் இயக்கங்களிடையிலான ஒற்றுமையையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

பல முரண்பாடுகள் கொண்டிருள்ள ஈழவர் மத்தியில் இன்று "தேசிய இன முரண்பாடு" முக்கிய முரண்பாடாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற முறையில் சாதி சமய வர்க்க வேறுபாடுகளின்றி ஒரே வகையான அடக்கு முறைக்கு தமிழ்பேசும் மக்களை சிறிலங்கா எதேச்சதிகார அரசு உட்படுத்துகின்றது. இந்த அடக்கு முறைக் கெதிராகப் போராடுவது இயற்கையே. ஆனால் இந்தப் போராட்டத்தில் அவர்களுக்குள்ள ஐக்கியமும் எதிர்பார்ப்புகளும் வர்க்க ரீதியிலான அவரவர் எண்ண அபிலாசைகளையும், நலன்களையும் பொறுத்தே அமையும்; இதுவும்

இயல்பானதே ஏனென்றால் மனிதனை பண்ட உற்பத்தியிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. உழைப்பின் அடிப்படையில் தான் மிருகத்தில் இருந்து மனிதனும் வளர்ந்தான். ஆகவே மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னை பண்ட உற்பத்தியுடனேயே பிணைத்துக் கொள்வான். இந்த அடிப்படையில்தான் அடக்கு முறைக்கு எதிரான அவனது போராட்டமும், பண்ட உற்பத்தி, வீதியாகும், உற்பத்தி உறவுகள் என்ற படிக்கட்டுமானத்தில் அவரவர் நிலைப்பாட்டிற்கேற்ற நலன்களையும், எண்ண அபிலாசைகளையும் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் அமையும். உதாரணமாக கையில் "மூலதனம்" வைத்திருப்பவர்களும் உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கட்டி ஆள்பவர்களும் விடுதலைக்குப்பின் இப்பொழுது இருக்கும் சமூக, பொருளாதார உறவுகளை தத்தமது நன்மைக்காக நீடிக்கும் வகையில் அரசாட்சியை நிர்மாணித்துக் கொள்வார்கள் அல்லது தமது மூலதனத்திற்குப் பங்கம் வராத வகையில் அதைப் பெருக்கக்கூடிய சூழல் உருவாகுமேயானால் ஈழவர் விடுதலைப் போராட்டத்தையே தூக்கி எறிந்துவிட்டு சிறிலங்கா எதேச்சதிகார அரசுடன் இணக்கத்தை ஏற்படுத்திப் பேரம்பேச முயல்வார்கள். ஆனால்

ஈழவர் மத்தியில் ஆகக்கூடிய தொகையுள்ள தொழிலாளர்கள், ஏழை விவசாயிகள், எதையுமே இழக்க இல்லாத நிலையில் இன்றைய சமூக பொருளாதார பேதல்களை அகற்றி ஒரு சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய அரசாட்சியையே நிர்மாணிக்க முன்வார்கள்.

முன்னணி சக்தி எது?

இதனால்தான் இன்றைய ஈழவர் போராட்டத்தின் உந்து சக்தி எது? முன்னணி எது? பின்னணி எது? என்பதை தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஈழப் போராட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தையும், குணம்சத்தையும் அறிந்து கொள்வதன் மூலம்தான் மக்களிடையே ஒரு ஜீவித ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திப் பலவாச்களான எதிரியை முறியடிக்க முடியும்.

இன்றைய ஈழப் போராட்டத்தின் முக்கிய அம்சம் இன அடக்கு முறைக்கு, ஒடுக்கலுக் கெதிரான போராட்டமே என்பதை யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. ஆனால் இந்தப் போராட்டம் 'பூர்சுவா-

ஐனாநாயகப்) போராட்டமாக, முதலாளிகளின் அல்லது அவர்களது அடிவருடிகளினது தலைமையின் கீழ், அவர்களது எண்ண அபிப்பிராயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், அவர்களது வர்க்க நலன்களைப் பேணும் வகையிலான போராட்டமாக அமைய வேண்டிய அவசியமில்லை.

உண்மையில் ஈழத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பூர்கவா-ஐனாநாயகப் போராட்டம் என்பது தன் உள் முரண்பாடுகளாலும், பிரிவினை இனவாதத்தாலும் வலுவிழந்து, பலம் குன்றி போராட்ட வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் அடிசாய்ந்து விட்டது.

இந்த நிலையில்தான் மீண்டும் ஈழவர் போராட்டத்தின் முக்கிய முன்னணி யார்? அதன் போராட்ட சக்தி எது என்று கேட்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் ஈழப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய சக்தி தொழிலாளர்களே. முக்கியமாக மலையகத் தொட்டத் தொழிலாளர்களே இதற்குப் பின்னணிச் சக்தியாகத்தான் விவசாயிகளும் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் அமைகின்றார்கள். இன்றைய நிலையில் ஈழப் போராட்டம் பூர்கவாத் தலைமையில் இல்லாமல் தொழிலாளர், விவசாயிகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைமையில் விழுந்துள்ளது. இது வரலாற்று உண்மை. இதைவளர்த்தெடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு புரட்சிவாதியினதும் கடமையாகும்.

ஆகவே ஒற்றுமையை எண்ணும் போது இவர்களிடையே ஒரு ஜீவித உறவை உருவாக்கக் கூடிய ஒற்றுமையே அதி முக்கியமானது. இந்த ஒற்றுமைக்கு தடைக்கல்லாக எம்மிடையே இருக்கும் பிரிவினாவாதம் நிற்கிறது. மலைநாட்டுத் தமிழன், முஸ்லிம், மட்டக்களப்பான், யாழ்ப்பாணத்தான் என்று பிரிவுபடுத்தி ஒரு சிலர் நலன்களுக்காக இதுவரை காலமும் ஈழவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை இன்னும் தொடரவிடாமல்-தொழிலாளர், விவசாயிகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஜீவித ஒற்றுமையைக் காணுவது அவசியம். இதற்கு அவர்களின் எண்ண, அபிப்பிராயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான திட்டங்களையும், நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அன்றாடப்பிரச்சனைக்கான போராட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் உள் போராட்டத்தையும் முன்னெடுக்கும் வகையில் வடக்குக்

ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளிலும் ஒற்றுமை காண்பதில் தான் புரட்சிகரப் போராட்ட முன்னணியைக் கட்டி எழுப்ப முடியும்.

சிழக்கு மர்காணத்தில் வாழும் தொழிலாளர், விவசாயிகள் எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி பங்களிக்கும் வகையில் செயற்பட வேண்டும். அதற்கான தெளிவான மூல உபாயத்தையும் முன்வைக்க வேண்டும்.

மேலும் ஆயுதப் போராட்டத்தை, இவர்களை ஒன்றிணைக்கக் கூடிய வகையிலான உத்திகளைக் கையாண்டு எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் இழையோடிய வகையில் செயற்படுவதன் மூலம் ஒரு இணைப்புச் சக்தியாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

செயலங்கமான ஒற்றுமை

இந்த வகையிலான போராட்டங்களினூடாகத்தான் தொழிலாளர், விவசாயர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு ஜீவித உறவை, ஒற்றுமையை உருவாக்கலாம். இது முக்கியமானதொன்று, ஏனென்றால் இவர்களிடையே ஜீவித ஒற்றுமை இல்லாத பட்சத்தில் சிறிலங்கா அரசு தனது பிரித்தானும் தந்திரத்தின் மூலமும் ஈழவர் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்க முடியும்.

இயக்கங்களிடையேயான ஒற்றுமை வெறும் யந்திர ரீதியிலான ஒற்றுமையாக அமைந்தால், போராட்டத்தில் இருந்து பிரிந்த நிலையில் அழிந்துபோகவேண்டியதாகவே இருக்கும். அனுபவ ரீதியாக இதனை அறியலாம். மக்களைப் போராட்டத்தின் மூலம் ஒற்றுமைப்படுத்தும் வகையில் தேவையான குறைந்தபட்ச ஒற்றுமையை முதலில் இயக்கங்களிடையே உருவாக்குவது அவசியம். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, எல்

வாக் கட்சிகளும் "ஒற்றுமை யாகி" உருவாகியிருந்தாலும் அது வெறும் கூட்டமைப்பாகவே போய்விட்டது. ஏனென்றால் இயந்திர ரீதியிலான இந்த ஒற்றுமை எந்தப் போராட்டத்தையும் காலத்திற்கேற்ற வகையில் முன்னெடுக்காததே.

ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு "விடுதலைசபை" அமைத்து அதில் எல்லா இயக்கங்களையும் ஒன்று சேர்த்து வெளிநாட்டு உதவியுடன் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கலாம் என்ற எண்ணப்பாடு தவறானது.

உண்மையில் இயக்கங்களிடையே உள்ள பகைமை உணர்வுகளையும், போராட்ட போராட்டங்களையும், போராட்ட அணுகுமுறைகளையும் கணக்கிட்டு விட்டு பார்த்தோமானால் ஒரு விடுதலைச் சபையை உருவாக்கக் கூடிய நிலையின்மையே பரக்கலாம். ஆனாலும் நடவடிக்கைகளில் ஒற்றுமை (Unity in Action) என்ற அடிப்படையில் இணைந்து வேலை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. இது இராணுவ நடவடிக்கைகளானாலும் சரி, பிரச்சாரம் புளரமைப்பு வேலைகளானாலும் சரி ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளிலும் ஒற்றுமை காண்பதில் தான், இந்த செயற்பாடுகள் தொழிலாளர், விவசாயர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு ஜீவித உறவை ஏற்படுத்தும் போராட்ட வடிவங்களாக அமையும் போதுதான் உண்மையான புரட்சிகரப் போராட்ட முன்னணியாகக் கட்டியெழுப்ப முடியும். இதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இன்று வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

இதனால்தான் ஈழப்புரட்சி நிதர்சனம் என்கிறோம்.

“ஆயுதங்களை போடுங்கள். பிரச்சனைகளைப் பேசுதீர்ப்போம்” சிறிலங்கா பிரதமர் பிரேமதாசா அறிவிப்பு. அண்மைகாலத்தில் இது போன்ற பல குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. ஈழப்போராட்டம் முனைப்பு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் ஜனநாயகத் தலைமையான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடனான பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக் கொண்ட சூழ்நிலையில் இயக்கங்கள் தங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை களைந்து கூட்டமைப்பை இறுக்கமாக்கிக் கொண்டிருக்கையில் இக்குரல் எதிர் தரப்பில் இருந்து ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. சிறிலங்காவின் பொருளாதாரமே முடக்கப்பட்டு அரசு ஆட்டங்காணத்தொடங்கியுள்ள நிலையில் இவ் அறிவிப்பு குறித்து நாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இவ் அறிவிப்புச் சூழ்நிலை குறித்தும், இயக்கங்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கும் பரபரப்பு குறித்தும் நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

சிறிலங்கா அரசின்

அடக்குமுறை

என்றும் இல்லாதவாறு அண்மைக் காலத்தில் சிறிலங்கா அரசின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருப்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. ஈழவர்கள் தமது வாழ்வை முற்றுக்கு தொலைத்து விட்ட நிலையில் நாட்டை விட்டு வெளியேறி அண்டை நாடுகளில் அகதிகளாய் அடைக்கலம் கோரும் அபாயம் தோற்றுவிக்கப் பட்டுள்ளது. கடந்த மாதத்தில் ஈழத்தை விட்டு வெளியேறி இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஏழாயிரம் பேர் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்த சூழ்நிலை உருவாக்கத்தினூடாகத்தான் பேச்சுவார்த்தைக்கான அறிகுறிகளும் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன.

இதே வேளையில் கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் ஈழவர்களது எண்ணப்பாட்டையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். தாங்கள்

பணம் கொடுத்தால் தமிழீழத்தை வென்றுவிடலாம் தங்கள் நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அவர்களின் கனவுகள், நீண்டு கொண்டிருப்பதை அவர்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இதனால் தமது விடுமுறை நாட்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு சென்னை யை முகாமிடத் தொடங்கியுள்ளனர். இவர்கள் இயக்கங்களை பணத்தினூடாக நெருக்குவாரத்திற்குள்ளாகி வருகின்றனர். சமரசப்போக்கில் தீர்வைக் கொண்டுவரலாம் எனவும் போதனை செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர். சமரசத்தீர்வில் தம் பதவிகளுக்கான தயாரிப்புகளிலும் தீவிரமாய் இறங்கியுள்ளனர்.

இவ் வேளையில் பிகக் குறைந்த தீர்வுகளுடன் சமரசத்தை மேற்கொள்வதற்கான பகிரத்தன முயற்சியில் சிறிலங்கா அரசு இறங்கத்தொடங்கியுள்ளது. தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அதுலத் முதலி அவசரமாக டெல்லிவந்து இந்தியபிரதமர் ராஜீவ் குந்தி இரகசிய பேச்சுவார்த்தை நடத்தித் திரும்பினார். இதனை அடுத்து இயக்கங்களை சமரசத்திற்கு தள்ளுவதற்கான சூழ்நிலைகள் இறுக்கப்படத்தொடங்கின. இவ்வேளையில்தான் பேச்சுவார்த்தை குறித்தும் கடந்த கால ஒப்பந்தங்கள் குறித்தும் நாம் தீர்க்கமாக சிந்திக்கவேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

உடன்படிக்கைகளின்வரலாறு!

நாம் இங்கே கவனத்தில் எடுக்கும் ஒப்பந்தங்கள் சட்டசபையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் பிரதிநிதித்துவம் கோரியதாகவே அமைந்திருக்கின்றன. 1919 கால கட்டத்தில் முதலாவது ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சிங்களமக்கள் தரப்பில் திரு. ஜேம்ஸ்பிரிஸ், திரு. சமரவிக் கிரம ஆகியோர் ஒரு பக்கமாகவும் சேர், பொன். அருணா சலம்தமிழ்பேசும்மக்கள் சார்பாகவும் இருந்தனர். இவ்வொப்பந்தம் பற்றியதானசரத்துக்கள் தற்போது கிடைக்கா விட்டாலும்

இதன் உட்சாரம் பிரதிநிதித்துவம் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது: அதாவது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தின் பொழுது சட்டசபையில் இலங்கையருக்கு பிரதிநிதித்துவம் வழங்கியிருந்தார்கள். இவ் வேளையில்தான் பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கை குறித்து சிங்களத் தலைவர்கள் மத்தியிலும் தமிழ்பேசும் தலைவர்கள் மத்தியிலும் பிணை

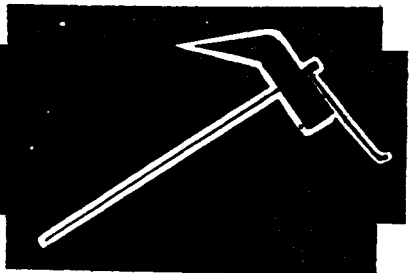
குகள் எழுந்தன. சிங்களத் தலைவர்கள் தமது மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக அதிக பிரதிநிதித்துவம் கோரினார்கள் தமிழ்பேசும்மக்களின் தலைவர்களோ தமிழ்பேசுவோர் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினராக இருக்கின்றபடியால் அதிக எண்ணிக்கையில் பிரதிநிதித்துவம் கோரினார்கள். இலங்கைக்கு சகந்திரம் வழங்கிய, அரசியல் யாப்பு வழங்கிய சோல்பரி இலங்கைவரும் வரை இப்பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய பிரச்சனைகளே தலைதூக்கியிருந்தது.

1919ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வொப்பந்தமானது எந்தவிதமான மரியாதையும் காட்டாமல் கிழித்தெறியப்பட்டது. அதாவது 1921ல் கூடிய காங்கிரஸ் மகா சபையில் அதன் தலைவர் எஸ். ஜே. வி. பெரேரா என்பவரின் தலைமையுரையில் இவ்வொப்பந்தம் பற்றி கூறும் பொழுது “பரிசுத்தமான உள்ளக்கருத்தோடும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்தும் எண்ணத்தோடும் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர் சிலர் வடபகுதி நபர்களுடன் சேர்ந்து சில சமரச உடன்படிக்கைகளை செய்திருக்கலாம், ஆனால் காங்கிரஸிற்கு நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன் காங்கிரஸ் என்னும் ஸ்தாபனத்திற்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது” முதலாவது உடன்படிக்கை இப்படியாக கைவிடப்பட்டது.

இரண்டாவது உடன்படிக்கை

“இந்த ஆலோசனைக் கூட்டம் பொருந்திக் கொள்ளுவதாவது சட்ட சபையை பொறுத்தவரையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கும், மேல் மாகாண இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவமும், வருங்காலத்தில் வகுக்கப்படும் அரசவமைப்பு சட்டத்தில் ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற விதிகளையே அடிப்படையில் இப்பொழுது இருப்பது போல அமைந்திருக்க வேண்டும்” இரண்டாவது உடன்படிக்கையின் முதலாவது பத்தியில் இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது இவ்வுடன்படிக்கை 1925ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வுடன்படிக்கைக்காக திரு. சி. இ. கொரியா தலைமையிலான சிங்கள பிரதிநிதிகளும், திருவாளர் வைத்தியலிங்கம் துரை சாமிஎன்பவரின் தலைமையிலான தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். இவ்

ஈழவர் துடர் தீர்...

யாதும் ஊரே...
யாவரும் கேளிர்.

என்ற கணியன் பூங்குன்றனின் குரலை எதிரொலிக்கச் செய்ய வேண்டியவர்களாக உள்ளார்கள் இன்றைய ஈழத் தமிழர்கள். அவன் குரல், வெறும் பரந்த நோக்குப் பண்பாட்டுப்பண்ணல்ல; பதிலுக்குப் பட்டி தொட்டிகளில் வாழும் பாமர மக்களின் உள்ளக் குமுறலின் எதிரொலி என்பதை இன்றைய ஈழவர் தம் நிலையும், அவர்கள் சமூக பொருளாதாரச் சூழ்நிலையும், அரசியல் சூனியமும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதை ஆழமாக நோக்க வேண்டியது தர்க்கீக வாதிகளின் கடமை மட்டுமல்ல, பொறுப்புடன் உலகறியச் செய்ய வேண்டிய சுமையுமாகிறது.

ஈழமும் ஈரோஸும் :

ஈழவர்தம் இன்றைய அவல நிலையை அந்நிய நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் கூடப் படிக்கலாம்; ஆனால் இலங்கையிலுள்ள அரசதரப்பு ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகளிலோ, அல்லது "குணசேனா கும்பல்" பத்திரிகைகளிலோ படிக்க முடியாது. ஏன்? வம்சாவழி முதலாளியத்தின் எச்ச சொச்சத்தின் பிரதிபிம்பமான வீரகேசரியில் கூட விளக்கமான தகவல்களைப் பார்க்க முடியாது. அப் பத்திரிகைகளுக்கு மாறடிக்கும் நம்மவர்கள் கூட நையப்புடைக்கப் படவேண்டியவர்களாயுள்ளார்கள். இந்த அவநிலை ஏற்படுமென தீர்க்கமாக உணர்ந்துதான், அதைத் தவிர்க்கவே, இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கென உரிமைக்குரல் கொடுக்க ஒரு உச்சாணி ஏடு அவசியமென உணர்ந்து அதனுடாக சுதந்திரத்தை ஊட்ட "சுதந்திரன்" பத்திரிகையை நடாத்தி வந்தார் தந்தை செல்வா. ஆண்டுக்காண்டு ஆயிரக்கணக்கில் பொருளாதாரமுடை ஏற்பட்ட போதும் சளைக்கவில்லை சாமுவேல் ஜேர்ஸ் வேலுப்பிள்ளை செல்வநாயகம். இதனாலோ என்னவோ சாதாரண சாமுவேல் ஜேர்ஸ் "ஈழத்துக் காந்தி" எனவும் தந்தை செல்வா எனவும் போற்றப்படுகிறார். இன்னும் இறந்தும் இறவா தலைவராக ஈழத் தமிழினத்தின் தலைவியை நிர்ணயிக்க வேண்டிய தலைவராக உள்ளார். அவருட்டிய சுதந்திர தாகம் சுதந்திரன் பத்திரிகை வெளிவர முடியாத போதிலும் மடியவில்லை. "வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றோர் இனி வேறென்று வேண்டுவரோ" "என்று தனியும் இந்த சுதந்திரதாகம்" என பாரதி கேட்டதுபோல்

கேட்டு, அதற்காக நிரந்தர விடை காணும் வரை ஈழவர்தம் அவல நிலையை துல்லியமாக நம்மவர்களுக்கும், உலகிற்கும் எடுத்துக்கூற வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். அந்தப் பொறுப்பு இன்று ஈழவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் "ஈழம்" தம் பொறுப்பாகவும், உலகைப் பொறுத்தளவில் "EROS" இனதும் தலைவராக கடமையாகிவிட்டது.

1983ம் ஆண்டு ஜூலைக் கலவரத்தின் பலபலகை இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை உலகத்தின் கவனத்தை நன்கு ஈர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கணிசமான கரிசனையும் பெற்றுக்கொண்டது. இந்த உலகளாவிய அனுதாபக் கரிசனையை இருட்டடிப்புச் செய்யும் தோக்குடன் இன்று சிறிலங்கா அரசு தீவிரமான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதற்குச் சாதகமாக இலங்கைத் தமிழர் போராட்டத்தின் கொச்சப் பகுதியை மெச்சப்படுத்தி வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை எதிர்நோக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஈழவர்தம், அதிலும் முக்கியமாக அயல்நாடுகளில் வாழும் ஈழவரின் தலையாய கடமையாகின்றது.

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்; என்று ஊரையும் உலகையும் கூவிக்கொண்டு அழைத்த புலவன் "நன்றும் தீதும் பிறந்தர வாரா" என்ற தர்க்கீகத் தார்ப்பரியத்தையும் கூறி வைக்கத் தவறவில்லை. அதனாலேயே ஈழவர்தம் எதிர்காலம் அவர்கள்தம் கையில்தான் உண்டு என வற்புறுத்தி வந்தோம். அதை இன்றைய சூழ்நிலை மேலும் வலியுறுத்துகின்றது.

முரண்பாடுகள் :

இன்று இலங்கையில் ஈழத்தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார அரசியல் நிலையை எக் கோணங்களில் பார்த்தாலும் அஃகோணமாக படுமோசமான சூழ்நிலையில்தான் உள்ளது. இன்னும் தமிழர்களென்ற இனவாரி சமூக ரீதியில் வடக்குக் கிழக்கு மலையகம் என்று பிரதேசரீதியாக தொடர்பற்றும்; கொழும்பிலும், கண்டியிலும் ஏன் யாழ்ப்பாணத்திலும் வவுனியாவிலும் அகதிகளாக உள்ளார்கள்.

ஏனையோர் பாதுகாப்புப் படையின் பயங்கர கண்காணிப்பிற்குள்ளானார்கள். இவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் பொறுப்பற்ற தலைமையினாலும், அரசுக் கெடுபிடிகளினாலும் எதிர்காலத்தை எஃக முடியாதவர்களாயுள்ளனர்.

இயங்கிய பாட்டாளிகளின் பிரச்சனை நாடு
 திருவிழா நிகழ்ச்சி சீர்க்கீழ்ப்பாட்டாளிகள் கீழ்க்கீ
 களை அடிப்படைகள் திட்டம் கீழ்க்காட்டி
 கீழ்க்கீழ் உருவாக்கியும் உருவாக்கியும்
 நாடுகூடு கீழ்க்கீழ் நிபந்தி.

இதனால் அரசியல் ரீதியில் தலைமையில்லாத
 தமிழினமாக தந்தளிக்கிறது ஈழத்தமிழினம்.
 இதனால்தான் ஈழத்தமிழர்களின் போராட்டம்
 பற்றியும், போராட்டப்பாதை பற்றியும்,
 தலைமை பற்றியும் திறனாய்வு செய்ய வேண்டி
 யவர்களாகிறோம். இதனாலேயே தந்தை
 செல்வா "இன்னும் இறந்தும் இறவாத
 தலைவராக ஈழத்தமிழினத்தின் தலைவிரியை
 நிர்ணயிக்க வேண்டியவராய் உள்ளார்"

என்றும். அதன் அடிப்படையிலேயே
 ஆரம்பத்தில் இருந்து "தந்தைக்குப்பின் தளபதி
 தலைவராவாரா? எனக் கேள்விக் குரலெழுப்பி
 வந்தோம். தளபதியின் பேசுக்கை எடுத்த
 தெறித்து பேசவும், அவர் தலைமையிலான
 வரம்பிற்குட்பட்ட கட்சியையும் அதன்
 பாதையையும் தூக்கி எறிய முற்பட்ட சக்திகள்
 கூட இன்று ஏட்டிக்குப் போட்டியாக ஒன்றுச்
 கொன்று முரண்பட்டுச் செயல்படுவது மட்டு
 மல்லாமல் முனைப்பான போராட்டப் பாதையை
 வகுத்து மக்களை வழிநடத்தத் தவறியவர்
 களாகிறார்கள். இங்கு மக்கள் போராட்டத்
 திற்கும், மக்களின் விடிவிற்காக விளையும்
 போராட்ட சக்திகளின் தந்திரோபாய முறை
 களின் முரண்பாட்டையும் கணக்கில் கொள்ள
 வேண்டும்.

அடிப்படை போராட்டம் என்பது என்ன ?

முனைப்பு வேறு ; எத்தனிப்பு வேறு. முழுமை
 யான மக்கள் போராட்டத்திற்கு வழிகோல்
 ஆழ்ந்த சமூக அரசியல் பொருளாதார அடிப்
 படையில் முன்னெடுக்கப்படும் பாதையே
 முனைப்பான பாதை. இப்பாதை முழுமை பெற
 வேண்டுமானால் ஆயுதந் தாங்கிய மக்கள்
 போராட்டமாக அமைய வேண்டும். இது
 தனித்து ஆழ்ந்த அரசியல் கொள்கைக் கோட்
 பாடின்றி, உளுத்த கோரிக்கைக்காக உதாசீன
 மாகவும் உதிரியாகவும் இராணுவ ரீதியில்
 விதண்டாவாதமாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை
 களே எத்தனிப்பு. இந்நடவடிக்கையிலான
 போராட்ட சப்பவங்களை கோர்வையாகக்
 கொண்டதே ஈழப் போராட்ட வரலாறு.
 இதற்கும், மக்கள் அடிப்படையிலான
 போராட்டத்திற்கும் பாரிய வித்தியாசம் உண்டு.
 இசைல் ஏற்பட்ட இன்னல்களையே இன்று ஈழத்
 தமிழினம் கண்டுகொள்ள நேரிட்டுள்ளது.
 இதனாலேயே ஈழவர் தம் இடர் தீருவதற்கு
 இதய நாதங்கள் துடிப்பது வெறும் துன்புறுத்

தலால் மட்டுமல்ல துயரத்தால் தோய்ந்த ஒரு
 இயங்கியல் கதையினாலுங்கூட. இத்துன்பங்
 களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கான முனைப்
 பான செயற்பாடுகளை போராட்ட சக்திகள் மேற்
 கொள்ள வேண்டும். இதற்கு உந்து சக்தியாக
 "ஈரோஸ்" தனது பங்களிப்பைச் செய்யும்.

"ஈழம்" என்பது ஒரு இயங்கியல் நியதி
 என்பதை திரிகரண சுத்தியுடன் அறுதியிட்டுக்
 கூறும் ஸ்தாபனம் "ஈரோஸ்". ஆனால்
 இதற்கான மார்க்கத்திலும் அடிப்படைக்
 கொள்கையிலும்தான் இதர போராட்ட சக்தி
 களின் வழிமுறைகளில் இருந்து மாறு
 பட்டுள்ளது. உதாரணத்திற்கு "ஈழம்" என்ற
 குறிக்கோளில் விஸ்தீரண எல்லை பற்றிய
 விளக்கம் குறித்து ஈரோசின் கருத்து தனித்
 தன்மையானது.

வர்க்கக் கண்ணோட்டம் :

ஒரு நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார அரசியல்
 அடிப்படையில் அந்த நாட்டிற்கும் அந்நாட்டின்
 மக்களுக்கும் நிரந்தர பிரச்சனைம் நாட
 விரும்புவோர் அந்நாட்டின் பிரச்சனையை வர்க்க
 அடிப்படையிலேயே அணுகுவர். அந்த
 ரீதியில் இலங்கையின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
 முதுகெலும்பான மக்கள் மலையகத் தமிழ்
 மக்கள். இவர்களின் பிரச்சனை நாடு தழுவிய
 ரீதியில் தீர்க்கப்படாமையால் இந்த மக்கள்
 இன அடிப்படையில் தம்மை இனங்காட்டி
 இனத்தின் விடுதலையையும் விமோசனத்தையும்
 நாடுவது இயங்கியல் நியதி. இந்த அடிப்
 படையில் தான் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின்
 பண்டைய பாட்டாளிகளான மலையகத்
 தமிழர்களை மையமாக வைத்து முனைப்பான
 போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் இயக்கமே
 "ஈரோஸ்". மலையக மக்களையும் வடகிழக்கில்
 வாழும் தமிழ் மக்களையும் ஒன்றிணைத்துப்
 பிணைக்கும் சக்தியாக உருவாக்கப்பட்டதே
 "ஈரோஸ்". ஈரோசின் கொள்கை, கோரிக்கை
 சமுதாய நலன் கருதிய பிரகடனம் முன்
 வைக்கப்படவேண்டிய காலமிது. ஆகவே
 ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோல் ஈழவர்தம்
 இன்றைய நிலையை துல்லியமாக நம்
 மக்களுக்கும், உலகுக்கும் எடுத்துக்கூற
 வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். அந்தப்
 பொறுப்பு "ஈழம்" இதழின் பொறுப்பாகி
 விட்டது.

1964ம் ஆண்டிலிருந்து இயக்கி வரும் பாலத்தீனிய தேசிய சபையின் (PNC) 17வது கூட்டத் தொடர் சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 22ந் தேதி ஆரம்பித்து 28 வரை ஜோர்தான் தலைநகரமான அம்மான்லில் நடைபெற்றது. கடந்த ஓன்பது மாத காலமாக நடக்குமா? நடக்காது? என்று இழுபறி நிலையில் இருந்த இக்கூட்டத் தொடர் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கிடையில் நடைபெற்று முடிந்துள்ளது. எனினும் நானூ ஏனைய உலக முற்போக்கு அணியினரும் ஏதிர்பார்த்ததுபோல் தொடர் கூட்டம் நிறைவுள்ளதாக அமையவில்லை. ஒற்றுமையைப்போன முடியாமற்போனது துன்பத்திற்குரியது.

பாலத்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தின் துக்கியெப் பங்காளியான அல்பத்தா மத்திய குழுவைத் தவிர ஏனைய பிரதான அணியினர் இதில் பங்குபற்றவில்லை. குறிப்பாக ஜோர்தான் சபால் தலைமையிலான PFLPயும் NAYEBI HAWATMEH தலைமையிலான DFLP, அம்மட ஜிப்பரில் தலைமையிலான PFLP (General Command) ஆகியன இக்கூட்டத் தொடரை

புறக்கணித்தன. மேலும் சிரியா சார்பான இப் பாலத்தீனிய தேசிய சபையின் தலைவரான காலித் பக்ரூம் (Khaled Fahoum) கூட இதில் பங்குபற்றவில்லை. குறிப்பாகக் கூறினால் சிரியா, லீபியா போன்ற நாடுகளுக்கு ஆதரவான அணியினர் இக்கூட்டத்தொடரில் பங்குபற்றவில்லை என்பதும் சிரியத் தலைமைக்கும் பாலத்தீனிய விடுதலை இயக்கத் தலைமைக்கும் இடையே உள்ள பிரவேசிக்க முடியாத அதிகரித்து இருப்பதன் இதன் மூலம் அறிபக் கூடியதாக உள்ளது. அதனோடு இத்தேசிய சபைக் கூட்டத் தொடரில் பங்குபற்றினால் திரும்பி நாட்டிற்குள் பிரவேசிக்க முடியாதென சிரியா தனது நாட்டிலுள்ள தேசிய சபையுடன் சிரியா அச்சுறுத்தியதுபோல், இத்தேசிய சபைக் கூட்டத்திற்குள் சிரியா புகுதல்கள் உள்ள போன்றனக் கூட்டத் தொடரில் கலந்து கொள்ளும் அனுமதிக்கவில்லை. இவ்வாறு திரும்பி 120 பேர்கள் அநேகமாக அரபுக் குடியரசுகள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

பாலத்தீனிய போராட்டச் சிக்கல்கள் ஈழத்திலும் தொடரலாமா ?

இயக்கத்தில் அதி தீவிர போக்கினைக் கடைப்பிடிக்கும் தேசிய அணியினர் (National Alliance) (Fatah opposition Saiga, PELP-General Command, Popular Struggle Front) ஆகியன அரபாத் பதவி விலகினால் அன்றி கூட்டத்தில் பங்குபற்றுவது இல்லை என்று திட்டவட்டமாக கூறியிருந்தன. அதே சமயம் அரபாத் திற்கு ஏதிர்ப்பு என்ற வகையில் மிதமான போக்கினைக் கடைப்பிடிக்கும் சனநாயக அணி (Democratic Alliance-PFLP, DFLP, PCP, PCF) முக்கியமாக இரு காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டி இக்கூட்டத் தொடரைப் புறக்கணித்தது.

1. அம்மானில் கூடுவதை இவ்வணியினர் கடுமையாக எதிர்த்தமை, அம்மானை அபாயகரமான இடம் என்று குறிப்பிட்ட இவர்கள் மத்திய கிழக்கில் அமைதி தொடர்பான ஐ நா. வின் 242வது தீர்மானத்தையும், றீகனின் திட்டத்தையும் தாம் நிராகரிப்பதாலும், அதே நேரம் ஜோர்தான் மன்னர் இதனை ஆதரிப்பதாலும், அம்மானில் கூடுவதை எதிர்ப்பதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

2. ஏனைய விடுதலை அணியினருடன் இணக்கம் காணாமல் கூட்டத் தொடர் நடைபெறுவதை எதிர்த்த இவர்கள் ஏனைய அணியினருடன் இணக்கம் காணும் வரை இக்கூட்டத் தொடரை

ஒத்தி வைக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தனர். ஆனால் இவற்றிற்கு மத்தியிலும் அல்பத்தா மத்திய குழுவோ 17வது கூட்டத் தொடரினை தாம் வெற்றிநகரமாக நடாத்தியிருப்பதாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர். கூட்டத் தொடர் நடைபெறுவதற்கான கோரம் அதாவது 2/3 அங்கத்தினர் இதில் கலந்து கொண்டதாக இவர்கள் கூறியுள்ளனர். 384 பிரதிநிகளில் 250 பேருக்குமேல் இதில் கலந்துகொண்டதாகத் தெரிகிறது. எனவே இக்கூட்டத் தொடர் சட்ட ரீதியானது என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து பாலத்தீனியப்

பிரச்சனைக்கும் விசைவான நீதியான தீர்வு காண்பதை பாலத்தீனிய மக்கள் விரும்புவதையும், அரபாத் தின் தலைமையை திரும்பவும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதையும் இக் கூட்டத் தொடர் விளக்குவதாக உள்ளது. மேலும் இக் கூட்டத் தொடரில் ஆதரவைத் தெரிவிக்கும் முகமாக பல விடுதலை இயக்கங்களும் பல உலக நாடுகளும் தமது பிரதிநிதிக் குழுக்களை இக் கூட்டத் தொடருக்கு அனுப்பி இருந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கன.

அரபாத் மீண்டும் தொிவு

இக் கூட்டத்தொடரின் தாக்கத்தினை அறிவதற்கு இதில் எடுக்கப்பட்ட சில முடிவுகளை குறிப்பிடுவது அவசியமாகின்றது. இதில் மீண்டும் ஏகமனதாக அரபாத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 55 வயதான இவர் தனது 15 வருடத் தலைமையை மீண்டும் உறுதிப் படுத்திக்கொண்டார். இவரது தலைமைக்கான தேர்வு, சிரியாவுடன் நட்புறவை வளர்க்கவும், மேற்கு ஆசியாவில் அமெரிக்க இசுரேலிய கூட்டு பயங்கரச் செயல்களை முறியடிப்பதற்குமாகச் செய்யப்பட்டதென்பாலத்தீனிய தேசிய சபையின் அரசியல் அறிக்கை கூறுகின்றது. அதேசமயம் இன்னொருவிட

ஈழம்

தியை சோவியத்தும் ஏனைய சோசலிச நாடுகளும் ஏற்கனவே புலப்படுத்தியுள்ளன. பாலத்தீனிய சபையைக் கூட்டத் திற்கு தமது முழு அளவிலான பூரணப்படுத்தப் பட்ட பிரதிநிதிகளை இவர்கள் அனுப்பவில்லை.

சியோனிசத்தின் சூழ்ச்சியும் முந்திக் கிப்பட்டால் உயிர் யடையம்

இந்துமை ஏற்படமா?

இத்தகைய நிலையிலும் ஒற்றுமைக்கான முயற்சிகள் தொடர் கின்றன. ஜோர்ஜ்கபாஷ் குறிப் பிட்டது போல் "அம்மான்லில் நடைபெற்ற கூட்டத் தொட ரோடு எல்லா விஷயங்களும் முடிவுக்கு வந்ததாகக் கருதத் தேவையில்லை" (The Meeting in Amman is not the end of the world) அதுமட்டுமின்றி கபாஷ் அங்கம் வகிக்கும் சனநாயகக் கூட்டணி ஒற்றுமையை பேணுவ தற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டி ருப்பதோடு சில அம்சங்களைத் தெளிவுபடுத்தியும் உள்ளது. இவ் அணியானது அல்பத்தா மத்தியகுமுவோடு தமக்குத் தகராறு இருந்த போதிலும் பாலத்தீனிய விடுதலை இயக்கத் திற்கு போட்டியாகவோ அல்லது அதற்குப் பதிலாகவோ இன் தொரு இயக்கம் உருவாக தாம் காரணமாகவோ அல்லது அத்தகைய வேறு முயற்சிக்கு உறுதுணை யாகவோ இருக்கமாட்டோம் என உறுதிபடக்கூறியதுமட்டுமின்றி மீண்டும் பாலத்தீனிய இயக்கத்தினை சீர்ப்படுத்த முனைவது மகிழ்ச்சிக் குரிய விடயமே. இணக்கம் கூடிய விரைவில் ஏற்படா விடி யும் அதற்கான முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கும் என திடமாக நம்ப முடியும். இதற்கான பிர தான காரணம் ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

பாலத்தீனிய விடுதலை இயக் கம் ஒரு முகப்பட்டு ஒரு புரட்சிகர சக்தியாக மேற்காசியாவில் உருவெ ட்ப்பதை சில அரபுநாடுகள் விரும்ப வில்லை. என்பது வெளிப்படையான விடயம். எனவே பாலத்தீனிய இயக்கம் பிளவுண்டால் போராடும் அணிகள் மிகக் கூடியளவில் அரபு நாடுகளில் தங்கியிருக்க வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை ஏற்படும். இதன் மூலம் பாலத்தீனிய போராட் டத்தின் புரட்சிகர தன்மை மழுங்கடிக்கப்படும். இதனை உண்மையிலே வேறுபாடுள்ள பாலத்தீனிய இயக்கம் எதுவுமே விரும்பவில்லை. இதன் அடிப் படையிலேதான் ஒற்றுமையின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகிறது கருத்து வேறுபட்டு நிற்பதால் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கநிலை மாறி ஒருமுகப்பட்டு அமெரிக்க-

சியோனிசகூட்டுச் சக்திகளை முறி யடித்து, மனித நேயத்திற்கும், கௌரவத்திற்குமாக போரா டும் உலக புரட்சிகர இயக்கங் களின் பணியை இலகுவாக்க வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகின்றோம். சியோ னிசத்தின் முதுகெலும்பு முறிக்கப் பட்டாலே ஈழப்புரட்சியும் வெற்றியடையும் என்பதை இக் கட்டத்தில் நாம் மனங்கொள்ளு தல் பொருத்தமானது.

PLO வின் ஂதிர்தாஸம்

மீண்டும் தலைமை பதவியை உறுதிப்படுத்தியுள்ள அரபாத் பாலத்தீனியரின் நல்வாழ்க் கைக்கு எவ்வாறு உறுதி சொல்லப் போகிறார்? அவர் களது விடிவுக்கு எவ்வாறு வழி வகுக்கப்போகின்றார்? என்பதே இன்றுள்ள மிகப் பெரிய வினா வாகும். அவரது எதிர்பார்ப்புகள் அவரது ஒவ்வொரு நடவடிக்கை யையும் உன்னிப்பாக அவ தானித்து வருகின்றார்கள். பாலத்தீனியப் புரட்சிக்கு அவர் துரோகம் இழைக்கின்றார், ஆயுதப் போராட்ட வழியைக் கைவிட்டு வீண் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபட்டு காலம் கடத்துகின்றார் போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் தற்போது எழத் தொடங்கியுள்ளன உண்மையிலே இவை தொடர்பாக அரபாத்தின் நிலை என்ன? மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலை யிலும் விடா முயற்சியோடு பாலத்தீனிய தேசிய சபையைக் கூட்டி தனது எண்ணங்களை நிறைவேற்றக் கூடிய வகையில் அமைந்த நிறைவேற்றுக் குழுவை அமைப்பதில் அரபாத் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இனி அடுத்தது என்ன? இணக்கமான பேச்சு வார்த்தையில் இவரது இராச தந்திர நடவடிக்கை கள் மூலம்பாலத்தீனத்தை மீண் டும் உருவாக்க முடியுமா? அதாவது மேற்கு ஜோர்தான், காசா பகுதிகளை இணைத்து ஒரு பாலத்தீனிய தாயகத்தை உரு வாக்கி, அது மட்டுமின்றி கோலான் குன்றுகளைக் கூட சிரியாவுக்கு பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமானால் அரபாத்தின் தலைமை உச்சமடைவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. ஆனால் இவையெல்லாம் சுலப

மாக நடக்கக் கூடியவையா? அமெரிக்காவும், அதன் எடுபிடியான இசுரேலும் இதற்கு இணங்குமா? இங்குதான் அரபாத்தின் திட்டம் வெளிப்படு கின்றது. எகிப்தோடும், ஜோர்தானோடும் நல்லுறவுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அமெரிக்கா மூலமாக இசுரேலுக்கு தாக்கத் தீர்வு ஏற்படுத்த அரபாத் விரும்புகின்றார். அமெரிக்கா வோடு இந் நாடுகள் தொடர்புகளை வைத்திருந்தாலும் அரபு உலகில் இருந்து இவற்றால் முற்றாகத் துண்டித்துக் கொள்ள முடியாது.

மேலும் வெப்பனில் இருந்து வெளியேறிய பின்னர் பொருத்தமான அரபியல் தளமொன்றினை பெறவேண்டிய நிலையும் அரபாத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் இந்நாடுகளைப் பயன்படுத்த அரபாத் விரும்புகிறார் என்பது வெளிப்படையானவே சில குறிக்கோள்களை முன்வைத்து சில அரபியல் முயற்சிகளில் அரபாத் ஈடுபட்டு இருக்கின்றார். அதற்குச் சாதகமான சில புறச் சூழ்நிலைகளையே PNCயின் 17வது கூட்டத் தொடரில் அவர் உருவாக்கியுள்ளார். ஆனால் இது மட்டும் போதுமா? ஏனெனில் மிகுந்த பகை முரண்பாடுகள் நிரம்பியுள்ள அரபு உலகை பின்புலமாக வைத்து பணியாற்றுவதல் மிகச் சிரமமான காரியம். ஜோர்தானின் உதவியைப் பெறமுயலும் அதே சமயத்தில் ஜோர்தானோடு கூட்டுச் சேர்ந்து இருக்கின்றார் என்ற அவப் பெயர் உருவாவதையும் தடுக்க வேண்டிய நிலை. ஏனெனில் 1970ம் ஆண்டில் ஆயிரக்கணக்கான சக்தோழர்கள் ஜோர்தான் மண்ணில் மடிந்ததை PFLP, DFLP போன்றவை மறக்கவோ, மன்னிக்கவோ தயாராக இல்லை. பாலத்தீனிய விடுதலை இயக்கத்திற்கு மறைமுகமாக உதவும் சில அரபு நாடுகளுக்கும் தான் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிடவில்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டிய அதே நேரத்தில் இணக்கமான பேச்சு வார்த்தைகளுக்கும் தான் தயார் என்று ஐ.நா. அமெரிக்கா, இசுரேல் போன்ற நாடுகளுக்கும் அவர் காண்பிக்க முயல்கிறார். அதே போலவே ஈரானின் முழு ஆத

பகைமை காரணமாக அரபாத்தின் தலைமையை மேலும் வன்மையாக சிரியா எதிர்ப்பதைத் தடுக்க முடியுமா? இவற்றுக்கு எல்லாம் காலமே பதில் கூறும்.

இவ்வாறு பலத்த சந்தேகங்களை எழுப்பக் கூடிய முயற்சிகளில் கத்திமேல் நடப்பது போன்ற ஒரு போராட்டத்தில் அரபாத் ஈடுபட்டு இருக்கின்றார். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருப்பதால் அரபாத் போராட்ட வழிமுறைகளை கைவிட்டு விட்டார் என்று பொருள்படுமா? ஆம் என்று கூற அவரது எதிர்ப்பாளர்களே தயங்குகின்றனர். அரபாத்தின் வாழ்க்கை முறையைப் பூரணமாக அறிந்தவர்கள் அவர் தனது கொள்கைகளில் இருந்து பின்வாங்கமாட்டார் என்றே உறுதிபடக் கூறுகின்றனர் - பாலத்தினிய மக்களின் விடிவிற்காகவே தனது வாழ்க்கையைப் பணயம் வைத்துச் செயற்படும் அரபாத், சியோனிச, சி.ஐ.ஏ. கூட்டத்தினரின் கொலை முயற்சியில் இருந்து தப்பிய அந்தப் போராளி பாலத்தினியப் புரட்சிக்கு எக்கால கட்டத்திலும் துரோகம் இழைக்க மாட்டார் என்று நாம் உறுதியாக நம்புகிறோம். மீண்டும் தலைவராகத்தெரிவு செய்யப்பட்டபின் அரபாத் கூறியமுதற்கூற்று இதுதான். "எமது தாயகத்தை - பாலத்தினத்தை - யெருசலேத்தை அடையும் வரை ஆயுதம் தாங்கிய எமது பாதையை நாம் நிராகரிக்கப் போவதில்லை, ("I pledge and vow to my people that we shall keep along the path carrying our guns and despite all plots and difficulties until we return to Palestine to Jerusalem")

நாங்கள் போர்புரியும் நோக்குடன் போர் புரியவில்லை. அடக்குமுறைக்கும் ஆக்கிரமிப்பிற்கும் எதிராக பிரயோகிக்கக் கூடிய சகல வழிமுறைகளையும் கையாண்டு அதனை எதிர்ப்பதை சர்வதேச சட்டமே ஏற்றுக் கொள்கிறது, ("We do not fight for the sake of fighting - but International law says those who face occupation should confront occupation and resist with all means available"). எதிர்வரும் காலத்தில் இசுரவேலுக்கெதிரான ஆயுதப் போராட்டம் மேலும் துரிதப்படுத்தப்படும் ("The Palestinian Leadership would step up the armed struggle against the Israle presence in the occupied territories") என்றார்.

ரவைப் பெற்று இருப்பதற்காக ஈராக்கைப் பகைக்க முடியாது. அத்துடன் சஜ்தி அரேபியா, குவைத் போன்ற பின்போக்கு நாடுகளிடம் இருந்து கிடைக்கும் உதவிகளை முற்றாகப் புறக்கணிக்க அரபாத் விரும்பவில்லை.

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் நல்லுறவையும் பாலத்தினியர்பால் நல்லெண்ணத்தை யும் வளர்க்கும் அதே வேளையில் சோவியத்தோடும் அதன் நேச அணிகளோடும் மேலும் இறுக்கமான தொடர்புகளை அரபாத் பேண முயற்சிக்கிறது. குறிப்பாக அரபு உலகில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட எகிப்துடன்

அவர் ஏற்படுத்துகிற உறவும் இத்தகையதே. எனவே இத்தகையதொரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் அரபாத் செயற்படுவது இந்நிலையினைக் கையாள்வதற்கு அரபாத்தே பொருத்தமானவர் என்று ஆண்டாண்டு காலமாக அகதிகளாய் வாழும் பாலத்தினியர் விரும்புவதும் புலப்படுகிறது.

காம்ப்டேவிட் உடன்படிக்கையில் இருந்து எகிப்தைப் பின்வாங்கச் செய்து அதனை மீண்டும் அரபு உலகின் நண்பனாக மாற்ற முடியுமா? இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் எகிப்திற்கும் சிரியாவுக்கும் இடையில் உள்ள

வுடன்படிக்கை அக்காலத்தில் "மகேந்திர உடன்படிக்கை" எனப் பெயர் பெற்றது. ஏனெனில் மகேந்திரா என்று அழைக்கப்படும் வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி அவர்களின் வீட்டிலேயே இவ்வுடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்வுடன்படிக்கை 1925 காங்கிரஸ் மகாசபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்வுடன்படிக்கை அக்கூட்டத்தில் ஏற்கப்படவுமில்லை. நிராகரிக்கப்பட்டவுமில்லை. அடுத்த கூட்டத்திற்கு ஒத்திப்போடப்பட்டது. அடுத்த கூட்டத்திலும் இவ்வுடன்படிக்கை நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்படாமலேயே விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்டு "நாட்டிலுள்ள சகல சமூக சங்கங்களின் அபிப்பிராயத்தை அறியும் வரை இந்த விசயத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை" என்ற தீர்மானத்துடன் இவ்வுடன்படிக்கையும் கைவிடப்பட்டது.

முன்னாவது உடன்படிக்கையும் துரோகமும்

சோல்பரிக் கமிஷன் இலங்கைக்கு வரும் கால கட்டத்தில் இலங்கை சட்டசபை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது. சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுமே அரசு செயலாக்க மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என அத்தீர்மானம் கூறியது. இதன் அடிப்படையிலேயே சோல்பரிக் கமிஷன் இலங்கைக்கான அரசியல் அமைப்பையாத்தது. அதில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் 29வது சரத்தையும் இயற்றியிருந்தது. இதன்படி இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டு ஐக்கிய தேசிய கட்சி ஆட்சியை அமைத்தது. திரு. எஸ். டி.பிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா ஐ.தே.க. இருந்து விலகி சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை அமைத்திருந்தார். அதற்கு முன்னால் எஸ். டி.பிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா, சிங்கள மகாசபைக் கூடாக மொழி பற்றியும் மதம் பற்றியதுமான இரண்டு தீர்மானங்களையும் அரசுக்கு அனுப்பியிருந்தார். அத்துடன் நாடு முழுவதும் பண்டார நாயக்கா அவர்களின் கதை மாத் திரம் அரசு செயலாக்க மொழியாக்குவேன் என்று பறைசாற்றினார். உடனே ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அவசர அவசரமாக களனியாவில் மகாநாட்டைக் கூட்டி தாமும் சிங்களத்தை மாத் திரமே உத்தியோக மொழியாக செய்யவோம் என தீர்மானம் செய்

தது. இதன் பின்னணியில் 1956ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் "தனிச் சிங்களம் மட்டும்" சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்வாண்டை தமிழ் பேசும் மக்கள் இன்றும் நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இதன் பின்னாலேயே இலங்கையின் வரலாறு பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது உடன்படிக்கை

சோல்பரிக் கமிஷன் சட்டசபைக்கான பிரதிநிதித்துவம் குறித்து 58:42 என்ற விகிதாசாரத்தை பரிந்துரை செய்ததுடன் 75,000 மக்களுக்கும் 1000 சதுர மைல் நிலப்பரப்பிற்கும் ஒரு பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையையும் சிபாரிசு செய்தது. இது தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. ஆனால் இதனை எப்படி எதிர்ப்பது என்றும் அவர்கள் வழிகாட்டவில்லை. தமது கண்டனங்களை தெரிவித்து வந்தனர். டி.எஸ். சேனராயக்கா, திருமொழிமுரே இன்னும் பல சிங்களத் தலைவர்கள் "எங்களை நம்புங்கள்" என வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இந்த விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் அரசமைப்பு சாசனத்தில் சேர்க்கப்படாமல் சாதாரண பெரும்பான்மை வாக்குகொல்மாற்றக் கூடிய தேர்தல் சட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை அறியாத தமிழ்த் தலைவர்கள் அவர்களது வாக்குமூலத்தை ஏற்று சிங்களவர்களோடு ஒத்துழைத்தார்கள். ஆனால் சோல்பரிக் கூட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதன் பின் புதிய பாராளுமன்றத்தில் செய்யப்பட்ட முதலாவது வேலை இலங்கை பிரஜாவுரிமை சட்டத்தை இயற்றியதேயாகும். அத்துடன் தேர்தல் சட்டமும் திருத்தப்பட்டது. இதன் வெளிப்பாடு தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. தமிழர்கள் வாக்காளர் இடாப்பில் இருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். 58:42 என்ற விகிதாசாரமும் குழிதோண்டி புதைக்கப்பட்டது. இப்படியாக எங்களை நம்புங்கள் என்ற வாக்குறுதி காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டது. இலங்கை அரசியல் யாப்பை யாத்த சேர். ஜவர் ஜெனினு-ஸ் 1960ல் பி.பி.சி. இல் பேட்டி அளிக்கும்போது "தனக்கு இப்போது (1960) இருக்கும் அனுபவம் அன்று 1945ம் 1956ம் ஆண்டுகளில் இருந்திருந்தால் இலங்கையின் அரசமைப்புசாசனம் வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும் இதற்கு நான் வருந்துகிறேன்" என்றார்.

ஐந்தாவது உடன்படிக்கை (பண்டா செல்வா உடன்படிக்கை)

1956ம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதானது தமிழ் பேசும் மக்களைத் தீவிர சிந்தனைக்குள்ளாக்கியது. தங்கள் மொழியுடான தம் தனித்துவத்தை பேணிக்காக்க விரும்பினர். அப்போதைய தமிழ்பேசும் மக்களின் தலைமையான தமிழரசுக்கட்சி தனது மகாநாட்டை திருமலையில் கூட்டியது. இம்மகாநாட்டின் தீர்மானத்தின்படி "இந்த மகாநாடு மேலும் வெளியங்கப்படுத்துவதாவது 1957ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 20ம் திகதிக்கு முன்னதாக இலங்கையிலே சமஷ்டி அமைப்பு முறையில் அரசு நிறுவவதற்கு, பிரதமமந்திரியும் பாராளுமன்றமும் நடவடிக்கை எடுக்க தவறுவார்களானால் தமிழரசுக்கட்சி தமது இலட்சியத்தை அடைவதற்கு நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கும் என அறிவித்தது இவ்வறிவிப்பின்படி தமிழ் பேசும் மக்கள் தயாரிக்கப்பட்டனர். இந்நிலையில் அரசுக்கும், தமிழரசுக்கட்சிக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முடிவில் 1957 யூலை 27ல் பிரதமமந்திரியின் செயலகத்தில் வைத்து பிரதமமந்திரி, திரு. எஸ். டி.பிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவும், தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர், சா. ஜே. வே. செல்வநாயகமும் உடன்படிக்கைமேற்கொண்டனர். ஆனால் இந்த உடன்படிக்கையும் கிழித்தெறி யப்பட்டு, சிங்கள பேரினவாதத்துக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டது.

ஆறுவது இரகசிய உடன்படிக்கை!

1965ம் ஆண்டு இலங்கை முழுவதற்குமான தேர்தல் நடந்து முடிந்த பொழுது ஆட்சி அமைப்பதில் இமூபறி ஏற்பட்டது. சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும், ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும், தமிழ் பேசும் மக்களின் அதிக பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற தமிழரசுக்கட்சியுடன் பேரம் பேசத் தொடங்கின. ஏற்கனவே பேச்சுவார்த்தைகள், உடன்படிக்கைகள் பற்றி படிப்பினைகள் பெற்றிருந்தும் தமிழரசுக்கட்சியும் இப்பேரங்களுக்கு இணங்கியது. இவ்வேளையில் தான் தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்காலத்தின் விமோசனத்திற்கான வழியைப்பற்றி ஆராயாமல் ஆட்சிப்பீடத்திற்கும், பதவி நாற்

காலிக்கும் சோரம் போனர்கள் தமிழரசுக் கட்சியினர். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடனான பேரம் வெற்றியளித்ததை தொடர்ந்து ஆட்சியில் மந்திரி பதவியும் பெற்றுக் கொண்டனர். ஐக்கிய தேசியகட்சித் தலைவரான திரு ட்லி சேனாயைக்காவுக்கும், தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர். திரு செல்வநாயகத்திற்கும் இடையில் உடன்படிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வுடன் படிக்கைகள் இரகசியமாகவே வைக்கப்பட்டன. 1968ல் தமிழரசுக் கட்சி தனது மந்திரி பதவியைத் துறந்து அரசுக்கூட்டிலிருந்து வெளியேறினார்கள். இவ்வாறு ட்லி, செல்வா இரகசிய உடன்படிக்கையும் காலா வதியாகியது.

ஏழாவது பேச்சு வார்த்தை!

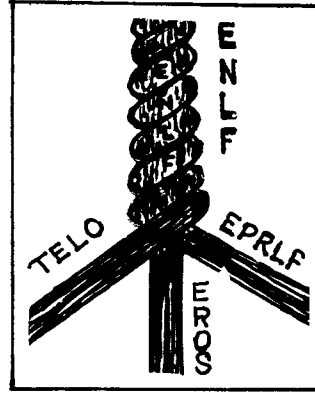
1983 க்கு பின் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனையானது இன்னொரு பரிணாமக்கட்டத்தை எட்டியது. யூலைக்கலவரமானது ஈழவர்களை மோசமாகப் பாதித்திருந்தது; வாழ்நிலையிலேயே மாற்றம் ஏற்பட்டது; உலக அரங்கில் ஈழப் பிரச்சனை எதிரொலிக்கத் தொடங்கியது. அமைதியான குழநிலையை ஏற்படுத்தும்படி சிறிலங்கா அரசை உலக நாடுகள் நிர்ப்பந்தித்தன. 1984ல் பேச்சு வார்த்தை தொடக்கப்பட்டது. சிறிலங்கா அரசும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டன. இந்தியா கண்காணிப்பாளராக கடமை யாற்றத் தொடங்கியது. சமரச தீர்வுக்கு தயாரில்லாத சிறிலங்கா அரசு இராணுவத் தீர்விலேயே நம்பிக்கை கொண்டவர்களாய் தனது இராணுவ பலத்தை பெருக்கிக் கொண்டு ஈழவர்களை கொன்று குவித்ததோடு பேச்சு வார்த்தையையும் தீர்வுக்கு கொண்டுவராமலேயே இழுத்தடித்துக் கொண்டது. இறுதியில் கடந்த கால அனுபவங்களைப் போலவே பத்து மாத கால பேச்சு வார்த்தை முறியடிக்கப்பட்டது. கிராம சபை, அரசியல் சபை என ஏராளமான சபைகளை முன்வைத்த ஜே. ஆர். எந்தத் தீர்வையும் முன் வைக்காமலேயே இனிப் பேசுவது இல்லை என்று முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். பேச்சு வார்த்தை உடன்படிக்கைகளின் வரலாறு 1919 தொடக்கம் 1985 வரை இப்படியாக முடிவு பெற்றது.

இந்த வரலாற்று பின்னணியுடன்தான் நாம் எதிர் கால நடவடிக்கைகள் குறித்து சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

எந்தக் காலத்திலும் அரசியல் வரையறைக்குட்பட்டதான அரசியல் தீர்வொன்றுக்கு சிறிலங்கா அரசும் சிங்களப் பேரினவாதமும் தயாரில்லை என்பதனையே குட்டிக்குட்டி சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

எனவே இராணுவ ரீதியாக எம்மைப் பலப்படுத்துவதும் முழுமக்களையும் போராட்டத்தயாரிப்புக்கு அணி திரட்டுவதுமே இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியதாகும்.

ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி (E. N. L. F.)

வரலாறு கற்றுத்தரும் பாடங்கள் என்றும் எம்மைச் செழுமைப்படுத்தியே செல்லவேண்டும். கடந்த வருடம் ஏப்ரல் மாதம் சில அடிப்படை வேலைத் திட்டங்களுக்கு அமைய இணைந்த விடுதலை இயக்கங்கள் அனுபவ விமர்சனங்களுக்கடாக தம்மை மேம்படுத்தி பொதுப்பெயரில் இயங்குவதற்கு இன்று இணக்கம் கண்டுள்ளன.

பேரினவாத அரசின் ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளினால், உயிரிழந்தும், உடமைகளை இழந்தும் ஈழவர் அசதிகளாய் அயல்நாடுகளுக்கு ஒடிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் ஈழவர் விடுதலையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் அமைப்புக்களும் போராளிகளும் ஒற்றுமையுடனும், புரிந்துணர்வுடனும் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இதற்கமைய இணைப்பை மேலும் இறுக்கமாக்கும் வகையில் 'ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி' என்ற பொதுப்பெயர் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

பிற்போக்கு சக்திகளின் துணைகொண்டு எதிரி தன்னை மிக வேகமாகப் பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் நாம் உதிரியாய் தனித்தனியே செயற்படுவது எமது இனத்தின் அழிவிற்கு மேலும் வழிகோலும். போராட்டப் பாதையின் கடந்த கால அனுபவங்கள் நமக்கு அளித்த பாடங்களிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது இதுவே.

ஈழவர் விடுதலையை வேண்டி நிற்கும் சகல அமைப்புக்களையும் நாம் வேண்டுவது யாதெனில் அவதிகளும் எம் மக்களின் இன்னல் தீர்ந்திட நமது பகைமை முரண்பாடுகளைக் களைந்து E. N. L. F. உடன் இணைந்து ஒருமைப்பட்டு மக்கட்படையைத் தயாரிக்க முன்வருவோமாக.

(ஒன்றுபடுவோம் — போராடுவோம் — ஒன்றுபடுவோம்)

உழவர்:

வரலாற்றுப் பின்னணி

தேசிய இன விடுதலைக்கான எமது போராட்ட பாதையில் முன்னணிப் பிரிவினரான உழவர்களையும் அரவணைத்தே நமது இலட்சியத்தை வென்றெடுக்க முடியும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கைவைத்திருக்கிறோம். எமது அடிப்படைப் பிரச்சனைகளோடு பிணைந்துள்ள உழவர்களின் துன்பங்களை இந்நேரத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளல் அவசியம் எனக் கருதுகிறோம். அப்போது தான் ஈழவரின் ஒருமைப்பாட்டையும் ஒற்றுமையையும் வெற்றுப் பேச்சாக்காமல் நிதர்சன மாக்க முடியும்.

சமுதாய வளர்ச்சி :

கூட்டங்கூட்டமாக சேர்ந்து வாழ்ந்த மனிதன் இடைப்பதை உண்டான். அனைத்தும் பொது வாகவே இருந்தன. அவனது ஆயுதங்கள் கற்களால் ஆன கருவிகளே. கற்குகைகளே அவனது விடிகள். இயற்கை அவனுக்கு அறிவை ஊட்டியது. அனுபவம் அவனுக்கு ஆற்றலை வளர்த்தது. இந்நிலையிலே பழக்கவழி-பழக்கியபிள் வளர்க்கவும் கூடிய மிருகங்களை அவன் கண்டு கொண்டு அவற்றின் உணவு தேடி பூவெளிகளை நாடினான். இவ்விடங்களைத் தேடி அலைவதன் மூலம் நாடோடியானான். கூட்டங்களாக இருந்த மனிதன் தன் தேவையின் நிமித்தம் பிரிந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று. வேட்டையாடி கையில் கிடைத்த காய்கனிகளை உண்டு மகிழ்ந்த மனிதன் அவற்றைத் தானே உண்டாக்க முடியாமல் பதைக்கண்டான். அவனது வாழ்வில் விவசாயம் புகுந்து கொண்டது. தனது பயிர் நிலங்களுக்குப் பக்கத்தில் அவன் நிரந்தரமாகத் தங்க வேண்டிய தால் குடியல் அமைக்கக் கற்றுக் கொண்டான். கருவிகள் செய்தான். நிலத்தைப் பண்படுத்தினான். மேலும் மேலும் அந்நிலத்திலே பயிரிட்டு பயன்பெற்றதால் இதுவே அவனது பழக்கமானது.

சமூக வளர்ச்சியும் வழிபாடும் வாழ்க்கையுடன் இணையத் தொடங்கியது கால்நடைகள் செல்வங்களாயின. பயிர்ச் செய்கையும் வளர்ச்சியடைந்தது பண்டமாற்று முறை புகுந்து நிலம் பங்கிடப்பட்டது. சிலர் சொத்துடையவராயினர் வார்க்கங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. சமுதாயம் முறையடைந்தது. இறு அணிகளாகப் பிரிவு செய்து தொடங்கியது. இந்த பின்னணியிலேயே உழைப்புக்கு விழா உருவானதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

பயிர்ச் செய்கையில் நெல் உழவு

பயிர்ச் செய்கையில் நெல் உழவு செய்யும்போது பங்கிட்டு உண்டான உழவர்களின் உழைப்பை எல்லாம் உழைத்தவனுக்குச் சேர்வதில்லையே. அவை ஒரு சிலரின் கைகளுக்குள்ளேயே முடங்கிப் பட்டன. உழைப்பவனுக்கு காரணம் கற்பிக்கத் தொடங்கினான். உன் உழைப்பினால் இது உருவாகவில்லை. ஆண்டவன் தான் இவற்றைப் படைத்தான். உருவாகும் அனைத்தும் அவனுக்குத்தான் சொந்தம் எனக் கூறி உழைப்பை இழிவாக்கி அதன் உயர்வை மறைத்து உழைப்பவர் கீழ்த்தரையேறு திசைக்கு மாற்றி விட்டனர். பயிருக்கு சூரிய சக்தி மூலியம் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு மதிப்பளிப்பதை - சாமிக் குப்படை என்றனர். ஒரு சிலர் சூரியனை இயக்குபவன் அவன் தான் எனக் கற்பித்தனர். உழவர் விழா சமய விழாவாக மாறத் தொடங்கியது. இந்துக்கள், சைவர்களின் சாமிக் குப்படைத்தல் என்னும் சடங்கு நிகழ்ச்சி-அறுவடை செய்து பொங்கி உண்டு களித்தல், சாமிக் குப்படைத்து உண்ணுதல் என்னும் சடங்காக மாற்றப்பட்டது. ஒரு மொழி பேசுபவா. மத்தியில் பிரிவினை வளர்ந்து பாரம்பரிய சமயச் சார்புகள் பண்பாடுகள் மறுக்கப்பட்டன. அவற்றை மதச் சடங்குகள் என ஒதுக்கினர். விழா விழா தனி யொரு மதத்தினருக்கான விழா

வாக மாற்றப்பட்டது ஸ்ரீலங்காவை விட்டு வெள்ளையர் வெளியேறு முன்பே ஈழ விவசாயிகள் பலவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து ஆட்சி மாறிய பின்பும் பயிர் செய்கைக்கான வசதிகள் எதையும் தராமல் ஸ்ரீலங்கா அரசு ஈழ விவசாயிகளை ஒடுக்கியது. மூதூர் அல்லைக் குளத்தைவும், பெருவள்ளிக் குளத்தை மீய்புனரமைத்துக் கொடுக்காமல் காலங்கடத்திவரும் அரசானது சிங்களப் பகுதிகளிலுள்ள நீர்ப்பாசன குளங்களை புனரமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இதேபோல் வடக்கு, கிழக்கில் வெள்ளப் பாதிப்புக்களினால் சேதமடைந்த ஏழு பாரிய நீர்ப்பாசன குளங்கள் இன்னமும் புனரமைக்கப்படாமல் உள்ளன. இவ்வாறு ஸ்ரீலங்கா அரசு ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இவ்வாறு அடிப்படையில் பாரபட்சம் காட்டி வந்தது. இவை மட்டுமல்ல, மூல்லைத் தீவு பிரதேசத்தில் விதை வெங்காயம் தருவதாகக் கூறியது. ஆனால் விதை வெங்காயம் கொடுக்கப் பட்டாத நிலையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து வெங்காயத்தை இறக்குமதி செய்ததோடு நெல்வின் விலையையும் குறைத்தது. இவ்வாறாக நீர், விதைப்பிற்கான பொருட்கள், சந்தைப்படுத்தல் போன்ற பிரச்சனைகளில் திட்டமிட நெருக்கத்தினால் வாடிக்கெண்டிருக்கும் உழவர்களை மறப்பக்கத்தில் காணிச் சவிகரிப்பு குடியேற்றம், சிங்களக் காலையர்களின் அட்டகாசம், ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தின் கொலை வெறித்தனம் ஆகியவற்றுடன் மென்மேலும் ஒடுக்குகிறது.

கூட்டமிட்ட துழைப்பாளர்கள்

குடியேற்றம் காணிச் சவிகரிப்பு ஆகியவை 1947 கல்வோயா விவசாய குடியேற்ற திட்ட

டங்களிலிருந்து இன்று வரை பல வடிவங்களை எடுத்து வெகு வேகமாகவும் நுணுக்கமான திட்டங்கள் மூலமும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் குடியேற்றங்கள் தமிழ் பேசும் தேசிய இனத்தின் தன்மைக்கு அச்சுறுத்தலே! இக்குடியேற்றங்களை கவனித்தால் ஸ்ரீலங்கா அரசின் நடவடிக்கைகள் நன்கு தெளிவாகும்.

1953ம் ஆண்டு கந்தளாய் பௌத்த விகாரை ஒன்று கட்டுவதன் மூலம் ஸ்ரீலங்கா தனது ஆக்கிரமிப்பு வேலையைத் தொடங்கியது. இவ்வாண்டிலேயே சீனி ஆலை கட்டப்பட்டு தம்பலகாமம் கந்தளாய், வட்டக்கச்சி போன்ற பகுதிகளில் 2500 சிங்கள மக்கள் வரை குடியமர்த்தப்பட்டனர். இதன் மூலம் 5600 ஏக்கர் மேட்டு நிலங்களையும், 9000 ஏக்கர் நீர்ப்பாய்ச்சல் நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்தனர். 1980ல் அல்லையிலும் கந்தளாயிலும் புருந்துகொண்ட அந்நியர்களால் வயல் நிலங்கள் மேலும் சூறையாடப்பட்டன. தொடர்ந்து வந்த இனக்கலவரங்களினால் பாதிக்கப்பட்டு பயத்தாலும் பீதியாலும் இடத்தை விட்டு ஓடவேண்டிய தாயிற்று. இதேபோல் சேருவாவிலை என்னுப்புனித பிரதேசத்திட்டத்தால் சிங்களக்குடியேற்றம் ஏற்பட்டதுடன் அது ஒரு சிங்கள தொகுதியாகவும் உருவாக்கப்பட்டது. மற்றும் கல்முனைப் பகுதியில் தீகவாபி என்னும் மற்றுமொரு புனித பிரதேசத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதால் திராய்ஓடை, பொள்ளம் வெளி, கொக்கி காலந்து, நொய்கொடு இடங்களிலும் நெற்பயிர் செய்யும் நிலப்பரப்புக்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. இதனால் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய இசுலாமியர் அக்காணிபிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.

அத்துடன் வீரமுனை சம்மாந்துறை பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து பௌத்த குருமார்கள் மதவழிபாட்டுக்கு எண வலுக்கட்டாயமாக நிதி வசூலிக்கின்றனர். இவை மட்டுமல்ல, கிராமங்களின் தமிழ்ப் பெயர்களும் சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டன. திரு

மக்கள் திரளில் முடிவாய் சக்திகளாக உழைக்கும் பிரிவினா விளங்குவது வெளிப்படை எனவே உழைக்கும் சக்திகளில் சிறு பிரிவினரான உழவர்களைப் போராட்டத்திற்கு திணி திரளச் செய்வது முற்போக்குச் சக்திகளின் கடமையாகும்.

மலையில் மட்டும் 1881ம் ஆண்டில் தமிழ் பேசும் மக்களும் சிங்களவரும் முறையே 20:1 என்ற விகிதத்தில் இருந்தனர். 1971ம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின் படி 2:1 என்ற விகிதத்தில் உள்ளனர். இத்தொகை தற்போது இன்னமும் கூடியுள்ளது.

இன்றைய நெருக்கடி

இவற்றோடு வடமுனையில் பிம்புலாகல சீலாங்கார பிக்கு தலைமையில் 1500 சிங்களவர் குடியேற்றப்பட்டதும் நெடுங்கேணியில் குடியிருந்த விவசாயிகளை விரட்டி அடித்துவிட்டு அதில் சிங்களவரை குடியேற்றியதும், இந்த அடிப்படையிலேயே தற்போது வடபகுதியில் 30,000 சிங்களவரைக் குடியேற்றப் போவதாக ஸ்ரீலங்கா அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. இதன் மூலமே தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண முடியும் எனவும் அத்துடன் முதலி பகிரங்க அறிவிப்புச் செய்ததையும் நாம் காணலாம். இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்

கொள்ளும் வகையில் மன்னார் மாவட்டத்தில் விவசாய கிராமங்களான பெரிய குளத்தில் 17 பேரும் செட்டிக் குளத்தில் 64 பேரும், பரப்பாங் கண்டலில் 17 பேரும் ஸ்ரீலங்கா இராணுவத் தால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அதேபோல் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் செம்மலை, தமுள முனை என்ற கிராமங்களில் நெல் அறுவடைக்காகச் சென்று கொண்டிருந்த 58 பேர் கொலை செய்யப்பட்டு பயங்கரவாதிகள் என பெயர் சூட்டப்பட்டனர். இம்மாவட்டத்தில் இதே மாதிரியான கொலை வெறித்தனத்தால் 6 கிராமங்களிலிருந்து 7447 அப்பாவி விவசாயிகள் அகதி முகாமில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர்.

இவ்வாறான துன்பங்களுக்கு மத்தியில் வாழும் உழவர்களை தேசிய இனப் பிரச்சனை கூர்மையடைந்திருக்கும் இவ்வேளையில் போராட்டத்திற்கான தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாம் வெகுஜன அமைப்பில் இவர்களை அணி திரட்டுவதோடு இன்னூடாக இவர்களின் உண்மையான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் வண்ணம் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகி ஈழ விடுதலைக் கான பாதையில் ஒன்று திரட்டுவோமாக.

எல்லா அமைப்புக்களும்
மக்கள் புரட்சிகர
இராணுவத்துடன் இணைந்து
பொது எதிரிக்கெதிராக
போராட வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிர்
ராக போராடி வரும் இலத்தீன்
அமெரிக்க நாடான எல்சல்வ
டோர் விடுதலை அமைப்பு
டோர் விடுதலை அமைப்பு
(People Liberation Force) இன்
தலைவரான Salvador Cayetano
Carpio இன் பேட்டியொன்றின்
பகுதிகள் கீழே தரப்படுகின்
றது.

1932ம் ஆண்டில் 30,000க்
கும் அதிகமான விவசாயிகளையும்,
பொதுமக்களையும் பலி
கொண்ட எல்சல்வடோர் வர
லாறு மிகக் கொடுமையானது.
பசி, வறுமை, நோய்களுடன்
ஜனநாயக உரிமைகள் ஏதுமில்
லாதிருக்கும் அந்நாட்டு மக்கள்
இன்று வரை அப்பிணியிலிருந்து
ஈடுபடவில்லை. 14 குடும்ப
ஆட்சி என வர்ணிக்கப்படும்
சல்வடோர் சர்வாதிகார ஆட்சி
சியானது காலங்காலமாகத்
தொடர்ந்து தனது கொடுங்
கோன்மையை விஸ்தரித்து
வருகின்றது.

நாட்டின் பெரும் பகுதி
நிலத்தை (67.28%) குடும்பச்
சொத்தாக்கிக் கொண்டவர்க
ளின் அதிகாரத்தை எதிர்த்துக்
குரல் கொடுக்கும்போதெல்
லாம் எல்சல்வடோர் மக்கள்
நசுக்கப்பட்டனர். இந்த வரி
சாயிலே வெள்ளை மாளிகைத்
திட்டத்தின் துணைகொண்டு
1932ம் ஆண்டு நாட்டின் 4%
தொகையிவரான மக்கள் அழித்

தொழிக்கப்பட்டபோதும் மேன்
மையான அம்மக்களின் உணர்
வுகள் மழுங்கடிக்கப்படவில்லை.

இந்தப் பேரழிவுக்குப் பின்
மக்கள் கிளர்ச்சிகள் மேலும்
அங்கு வலுப்பெற்றது இதன்
தொடர்பாக 1944ல் பொது
வேலை நிறுத்தங்களும், பின்னர்
1960ல் Fraternidad De Mujere
என்ற பெண்கள் முன்னணி ஏலைய
அமைப்புக்களுடன் இணைந்து
நடத்திய கிளர்ச்சி அப்போது
ஆட்சியிலிருந்த Colonel Lemus ஐ
பதவியிலிருந்து தூக்கியெறிந்
தது. மேலும் 1967ல் நடந்த
வேலை நிறுத்தத்தில் பெண்கள்
உட்பட 35,000 தொழிலாளர்க
ள் கலந்துகொண்டனர். இவ்
வாறு ஆங்காங்கே ஒவ்வொரு
ஆண்டும் எதிர்ப்புகள் இருந்த
போதும் இது ஒழுங்குபடுத்தப்
பட்ட ஒரு அமைப்பின்கீழ்
காணப்படவில்லை.

இசை உணர்ந்த முற்போக்கு
சக்திகள் மக்கள் எதிர்ப்பு
ணர்வை ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்
பட்ட அமைப்பின்கீழ் கொண்டு
வரும் முகமாக, 1970ல் FPL
என்ற அமைப்பைத் தோற்
றுவித்தன. 1930ம் ஆண்டு
எல்சல்வடோரில் கம்யூனிசக்
கட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு கார
ணமாக இருந்தவரான பாபி
ரண்டோ மார்ட்டியின் (இவர்
அசஸ்டோ சீசர் சான்டினோவின்
உதவியாளராக இருந்தவர்)
பெயரிலேயே இது ஆரம்பிக்கப்
பட்டது. கம்யூனிசக் கட்சியால்

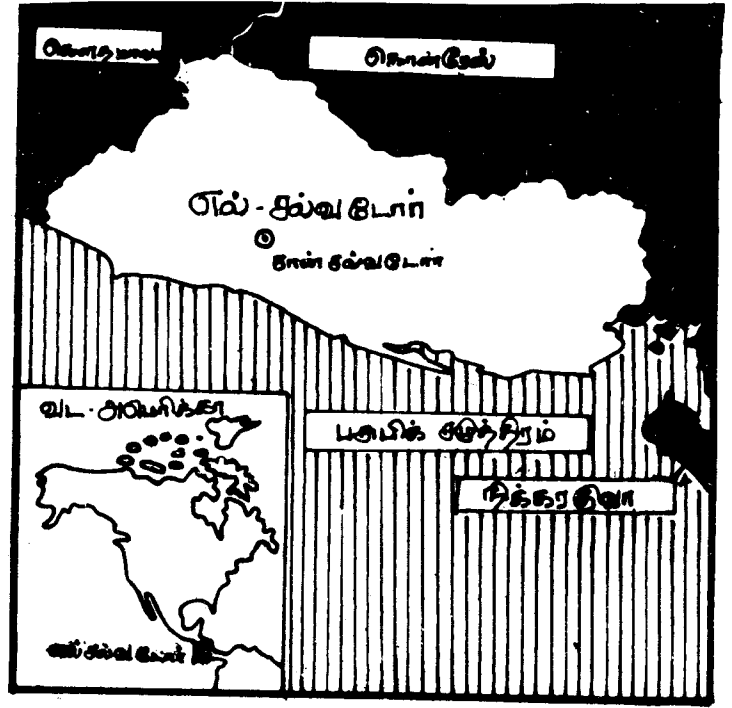
முன்னெடுக்கப்பட்ட கிளர்ச்சிப்
போராடது எல்சல்வடோரின்
யதார்த்தகுழி நிலைக்கு ஒவ்வாதது
என்பதை இச்சக்திகள் புரிந்து
கொண்டன. அத்துடன் 40
ஆண்டுகால அரசியல் வரலாற்
றில் அதன் முன்னணித் தலைவர்
கள் திரைமறைவிலேயே இயங்கி
வந்தனர்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா தனது
ஏவல் நாயான சி.ஐ.ஏ. உள்வக்
கும்பலின் உதவியோடு பல
இராணுவ ஆலோசகர்களையும்
அமெரிக்காவில் பயிற்றுவிக்கப்
பட்ட இராணுவ வீரர்க
ளையும் எல்சல்வடோருக்கு
அனுப்பியதோடு 1000 மில்லி
யன் டொலர் பண உதவியும்
வழங்கியது 1978ம் ஆண்டு
தொடக்கம் 1984ம் ஆண்டு
வரை தொழிலாளர்கள்,
வவசாயிகள், பொதுமக்கள்
உட்பட மொத்தம் 44,456 பேர்
கள் கொல்லப்பட்டனர். அத்
துடன் பல பெண்கள் கற்பழித்
துக் கொலை செய்யப்பட்டனர்.
விடுதலை அமைப்புகளில் வசம்
உள்ள பகுதிகளில் 1984ம் ஆண்டு
மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆண்டு
விச்சத் தாக்கீதலில் பட்டும்
3418 பேர் அரசு படைகளால்
கொல்லப்பட்டனர். எனினும்
விடுதலை அமைப்புக்கள் இன்று
எல்சல்வடோர் நாட்டின் பல
பகுதிகளை தமது கட்டுப்பாட்
டின்கீழ் வைத்திருக்கும் அள
விற்கு வளர்ந்துள்ளதோடு
கடந்த நாளுக்கு வருட கால

யுத்தத்தில் எல்சல்வடோர் அரசின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைத்துள்ளன.

இதனைத் தொடர்ந்து தற்போதைய ஜனாதிபதி Jose Napoleon Duarte சடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் எல்சல்வடோர் விடுதலை அமைப்புக்களுடன் பேச்சுத் தொடரில் ஈடுபட தீர்மானித்தார். இந்த தளவிற்கு எல்சல்வடோர் அரசை ஆட்டங்காண வைத்த தற்குப் பின்னணியாக விடுதலை அமைப்புகள் அங்கு இணைந்து செயலாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது:

1980ம் ஆண்டு விடுதலை அமைப்புக்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட உடன்பாடானது அவர்களது போராட்டத்தில் மிகவேகமான வளர்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளதைக் காணலாம்.

தற்போதைய கூட்டமைப்பும் அதன் எதிர்கால பலரபலன்கள் பற்றியும் தங்கள் அறிப்பிரயம் என்ன ?

கூட்டிணைப்பிற்கான முயற்சிகள் எல்சல்வடோர் மக்களின் புரட்சிகர கிளர்ச்சியின் வெற்றியைச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நிரூபணம் செய்கின்றன. சில காலங்களுக்குமுன் F.P.L., NC (National Resistance), C.P. Communist Party of El Salvador ஆகிய அமைப்புகளுக்கிடையே நிகழ்ந்த உடன்பாடானது ஐக்கியத்திற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள ஓர் இணைந்த அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டது. இது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், எல்சல்வடோர் மக்களின் வீடிவை நோக்கிய பாதையின் முன்னேற்றமுமாகும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இது வெற்றியின் பைல்கல்லாக தெரிகின்றது எனலாம். வறுமை, பசி, நோய்களோடு ஜனநாயக உரிமை ஏதும் இல்லாதிருக்கும் எப்நாட்டு மக்களுக்கு இக்கூட்டு முயற்சியானது மிகப் பெரிய வெற்றியாக அமையும். இந்த உடன்பாடானது எமது முன்

னோடிகள் சிந்திய இரத்தத்தின் பலனாகும். உடன்பாட்டிற்கான அவசியமானது நடைமுறையில் நிரூபிக்கப்பட்டதாகும். கடந்த காலங்களில் எமது நாட்டு யதார்த்த சூழ்நிலைக்கு ஒவ்வாத தந்திரோபாயங்களை, பரிட்சித்துப் பார்ப்பதில் நடந்த முயற்சியானது மறுக்க முடியாத கொள்கையை மேன்மையான எமது மக்களுக்கு விட்டு சென்றுள்ளது. அதாவது எல்சல்வடோரானது முழுமையான மக்கள் புரட்சியினாலேயே விடுதலை பெற முடியுமென்பது தெளிவாகிறது.

இதன் அடிப்படையில், நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை முழுக் கவனத்தில் எடுப்பதோடு நிலையான நடவடிக்கைகளால், எமது முழுமக்களின் ஒற்றுமைக் கான கட்டமைப்பைப் பலப்படுத்துவோம்.

இது மக்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட தந்திரோபாயத்தின் வெற்றியாகும். நூற்றுக்கணக்கான எமது முன்னோடிகள் கயநலவர்க்கங்களின் நல

னுக்காகத் தங்கள் இரத்தங்களைச் சிந்தியுள்ளார்கள். ஆனால் ஆளும் வர்க்கமானது மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சனைகளில் தங்கள் திறமையின்மையையும், கொடூர குணத்தையும் வெளிப்படுத்தின.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தங்கள் கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து தமது ஏகாதிபத்திய கொள்கையை விஸ்தரிக்கும் நிலையில் நியாயமான முடிவு எமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆளும் வர்க்கம் தங்கள் நலனுக்கு அவர்களைப் பாதுகாவலர்களாக அமர்த்தியுள்ளது என்பது இப்போது வெட்ட வெளிச்சமாகியுள்ளது. முழு மக்களும் இணைந்த ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தவிர வேறொன்றாலும் எமக்கு விடுதலை இல்லை. மேலும் இப்பொழுது விடுதலை அமைப்புகள் யாவும் மக்கள் நலனைக் காப்பதில் அதிக கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டன. அதாவது கூட்டிணைப்பானது புரட்சிகர கூட்டை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் முயற்சி எடுத்துள்ளது.

பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்ட எல்சல்வடோர் விடுதலை அமைப்புகளின் கூட்டிணைப்பில் சிக்கல்கள் ஏற்படாதா ?

எல்சல்வடோர் புரட்சிகர அமைப்புகள் வித்தியாசமான மூலக் கருத்துக்களையும் வித்தியாசமான கொள்கைகளையும் கொண்டிருந்தபோதிலும் அவை எல்லாம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. அதனால் முழுமையான கூட்டிணைப்பென்பது இப்போது சொல்வதற்குக் கடினமாயிருப்பினும் எல்லா எல்லைகளிலும் அது உயிர்ப்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். முழு மக்கள் புரட்சியிலேயே எல்சல்வடோர் மீட்சி தங்கியுள்ளது என உணர்ந்திருக்கும் அதே வேளையில் எமது கூட்டமைப்பை வலுப்படுத்தி மக்கட் படைக்கு மாற்றும்போதுதான் ஆக்கிரமிப்பையும், அநீதியையும் முறியடித்துச் செல்ல முடியும் என

பதையும் உணர வேண்டும்..

மக்களை வழிநடத்தும் புரட்சி அமைப்புகளாகிய நாம் இணைப்பை இறுக்கமாகவும், உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கும், அதனை வளர்ச்சலும் இணைந்து தீர்மானிக்க வேண்டும். எமது மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்தையும், ஆளும் வர்க்கத்தையும் நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள் என்பதை நம்புகலோமாயின் எமது இணைப்பிற்கான பாதையில், புரட்சிகர மச்சட் படையைக் காட்டுவதற்கான பாதையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்த முனையும் எந்தக் தாக்கத்தையும் நாம் வெற்றிக் கொள்ளத்தக்கவர்கள் என்பதை உணர வேண்டும்.

இணைப்பிற்கான ஆரம்பமுயற்சியானது சிதறிக் கிடக்கும் எமது மக்கள் சக்தி ஒரு கையின்கீழ் வரும் வரையும் சரியான இறுக்க

கபான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் புரட்சிகர அரசாங்கத்தை நிறுவதற்கான நாள்வெகு தொகையில் இல்லையென்றாம் நம்புகிறோம்.. அத்துடன் எமது மக்களின் முன்னோக்கிய ஒட்டத்தைத் தடுக்க எவ்வித சக்தியாலும் முடியாது. எதுவும் எல்சல்வடோர் மக்களின் விடுதலை உணர்வைத் தடுக்க முடியாது.

அதாவது இந்த முயற்சியானது எல்சல்வடோர் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை திறந்திருக்கின்றது. மச்சட் புரட்சியின் வெற்றியையும், சோசலிசத்திற்கான ஆரம்பத்தையும் இது உறுதி செய்ய கிறது.

எல்சல்வடோர் விடுதலைக்காகப் போராடும் சகல அரசியல் - இராணுவ அமைப்புகளும் இந்தக் கூட்டமைப்பில் [National Cordinating Body - N. C.] இணையவில்லை. அவர்களும் இணைவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுமா ?

நிச்சயமாக! நாட்டின் முடிபு மக்களையும் ஒன்றிணைப்பதற்காக இந்த அமைப்பு நிறுவப்பட்டதானது. மற்ற எல்லா அமைப்புகளையும் ஒன்றிணைப்பதற்கேயாகும். உதாரணமாக உடன்படிக்கை ஏற்பந்தம் கூறுவதுபோல் எல்லா அமைப்புகளும் மக்கட் புரட்சிகர இராணுவத்துடன் இணைந்து (People Revolutionary Force) பொது

எதிரிச்செதிராசப் போராட வேண்டும். நமது மக்களின் கோரிக்கையும் அதுவே.

மக்கள் அமைப்பின் இரண்டாவது கட்டமாக, போராட்ட ஆயத்தமாயுள்ள மக்கட் படையில் தொழிலாளர், விவசாய, நடுத்தர மற்றும் மக்கட் தொகையின் இதர குழுக்களும் இணைந்து போராட்டத்தை

மன்னெடுப்பகற்கு அழைத்துச் செல்லும். மற்றும் தேவாலய, இராணுவ உக்கியோகத்தர், நடுத்தர உற்பத்தியாளர்கள் இந்த கூட்டமைப்பு நடவடிக்கையில் பங்கு பெறலாம் என நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இப்பேட்டியானது Gramma-இல் வெளியிடப்பட்டதாகும்.)

சுழற்சி: அன்பளிப்பு தொகை :

இந்தியாவிற்குள்

தனி இதழ்	2 ரூபாய்
8 மாதம்	12 ரூபாய்
ஒரு வருடம்	20 ரூபாய்

தொடர்பு முகவரி :

சுழற்சி
த. பெ. எண் : 2356
சென்னை - 600 024.

அடுத்த எமது வெளியீடு!

இந்த மண்ணுய்
எங்கள் நாட்களும்
கண்ணைத் திறந்து
(மலுபுதியு)

ஆந்திர மாநிலத்தில் குடியமர்த்தப்பட்ட ஈழம் குடிபெயர்ந்தோரின் துயர் தொடர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றதென்பதற்கு சமீபத்தில் சேப்பாக்கம் வந்த மக்கள், நல்ல சான்று கின்றனர்.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆந்திர மாநிலத்தில் ராஜமுத்திரி என்ற இடத்திலுள்ள “கோதாவரி ரப்பர் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” என்ற நிறுவனத்தில் வேலை செய்வதற்காக சுமார் 40 குடும்பங்கள் அனுப்பப்பட்டன. ஆரம்பத்திலேயே இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய வதிவிடவசதி அங்கு ஒழுங்கு செய்து தரப்படவில்லை. “கம்பான் செருவு” என்னும் இடத்திலுள்ள முனிசிபல் சத்திரம் ஒன்றில் அவர்கள் விடப்பட்டார்கள். இந்தப் பாழடைந்த மண்டபமான சத்திரத்திலே மலசலகூடம் என்று ஒன்றில்லை. ஆனாலும் இதற்காகப் பாவிக்கப்படும் இடத்தில் ஆயிரமாயிரம் புழுக்கள் நெளிந்தவண்ணமே இருக்கும். சுற்றுப்புற சுகாதாரக்கேடு காரணமாக இவர்களில் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டதுடன் சிலர் இறக்கவும் நேரிட்டது.

இவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய ஊதியப் படிமானத் தொகை (Allavance) ரூபா 85-50 உம் அரிசி கிலோ 57 காசுகளும் உரிய நேரத்தில் கிரமமாக வழங்கப்படவில்லை. இதனால் பரிதவித்த இம்மக்கள் பயிற்சிக்கால முடிவின் பின்னர் தீர்வு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையுடன் வாழ்வினைத் தொடர்ந்துள்ளார்கள்.

ஆனால் ஆரம்பத்திலேயே இம்மக்கள் மீது ஒடுக்குமுறையைக் கையாண்ட இந்நிர்வாகம் பயிற்சி முடிவின் பின்னரும் மாதச் சம்பளமாக 250/- ரூபாவினைக் கொடுப்பதில் தாமதம் செய்ததோடு உள்ளூர் வேலையாட்களுக்குக் கிரமமாக 400/- முதல் 450,- ரூபா வரையில் சம்பளம் கொடுத்து உழைப்பாளிகளுக்கிடையில் பிரிவினை வளர வழி செய்தது. முன்னர் கூறப்பட்டிருந்தபடி தனியான வீட்டு வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. இதற்காக நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் எவ்விதமான வீடு கட்டுவதற்கான அறிகுறிகளும் காணப்படவில்லை. இம்மக்களின் இந்த அவல நிலையில் எதிர் காலத்தை உருவாக்கும் இவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதிக்கான எந்தவிதமான ஒழுங்குகளும் செய்து தரப்படவில்லை.

இக்குறைபாடுகள் குறித்து நிர்வாகத்திடம் இவர்கள் தொடர்பு கொண்டபோது மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்பட்டனர். இது குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம், வட்டாட்சியர் அலுவலகம், மாநில மறுவாழ்வு அலுவலகம் ஆகிய அலுவலக உயர் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டபோதும்

எந்தவொரு சாதகமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். கடந்த 1-12-'84 அன்று நிர்வாகத்தை வலியுறுத்தி தமக்கு நிவாரணம் தரக்கேட்ட போது நிர்வாகம் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கியது. தொடர்ந்தும் ஏதோ நம்பிக்கையுடன் 2-1-'85 வரை அவர்கள் போராடினார்கள். எனினும் எதுவிதமான மனிதாபிமான செயல் முறைகளும் காணப்படாததால் 4-1-'85 அன்று சென்னை சேப்பாக்கம் மறுவாழ்வு அலுவலகத்தில் முற்றுக்கையிட்டனர்.

சென்னை வந்த இந்த 25 குடும்பத்தில் மொத்தம் 55 பேர்களின் அவசரத் தேவைகளை ஒழுங்கு செய்ய “மனிதாபிமானத்தோடு” ஈழம் குடிபெயர்ந்தோர் அமைப்புச் சங்கம்” மேற்கொண்டது. தமிழ்நாடு ஆந்திர உயர் அதிகாரிகளுடன் பல தடவைகள் தொடர்பு கொண்டு இம்மக்களுக்கு மீண்டும் அதே நிறுவனத்தில் வேலை கிடைக்க ஆவன செய்தது. முறைப்படி கிடைக்க வேண்டிய அரசினது சலுகைகள் உடனுக்குடன் இம்மக்களுக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்வதாக அரசு உறுதி கூறியதால் 4-2-'85 அன்று அவர்கள் மீண்டும் ஆந்திரம் திரும்பி வேலை செய்ய ஏற்பாடாயிற்று.

இம்மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இடைக்காலத் தீர்வாகவே இதைக் கருதும் “ஈழம் குடிபெயர்ந்தோர் அமைப்புச் சங்கம்” அவசரத் தேவைகளின்போது தமது வேண்டுகோள்களை மனித தேய்த்தோடு செவிமடுத்ததுத் தமது செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் முகமாக உதவிகள் வழங்கிய OFERR, TIC, BESENT NAGAR தென்னாசிய மனித உரிமைகள் நிறுவனம் மற்றும் ஆதரவளித்த அனைவருக்கும நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

ஈழத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்தோரின் அவலங்கள்

தோழன் தவராசா

இழப்புகளோடு

பயணங்கள் தொடர்கின்றன

இலட்சிய வேட்கையில் ஈழவர்களின் இடர் தீரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இயக்கப் பணிகளை மேற்கொண்டவர்கள் தோழர்கள் பழம், சோ ஆகியோர்,

திருமலையில் சம்பூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தோழன் தவராசா (பழம்) ஈழவர் அனைவரும் இணைந்து, செயல்பட்டு ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தின் மூலம்தான் புதிய சமுதாயத்தை மலர்விக்கலாம் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கைக் கொண்டவன்.

அதற்கேற்ப ஈரோசின் இயக்கப் பணிகளில்— ஆரம்பகால பண்ணைத் திட்டங்களில் ஈடுபட்டு மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து போதிய அனுபவத்தை பெற்று தோழர்களின் வழி காட்டியாகத் திகழ்ந்தவன்.

மக்களுக்கான இயக்கப் பணிகளை மேற்கொண்டபோது இருமுறை இராணுவ வெறியர்களின் வதை முகாயில் சித்ரவதை கொடுமைகளையும் மீறி மயிரிழையில் உயிர் தப்பினான்.

சமூக அநீதிகளை இளமை பருவம் தொட்டே எதிர்த்துப் போராடும் மனோ தைரியமும், கொண்ட கொள்கையில் அசையாத பிடிப்பும் கொண்டவன் தோழன் பாலச்சந்திரன் (சோ). இவன் திருமலையில் கட்டை பறிச்சாணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன்.

உயர்கல்விப் பெற்றிருந்தும் எளிய நிலையில் எல்லோருடன் சரளமாகப் பழகி மக்களின் மனதில் அழியாத இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

ஈரோசின் கொள்கையை ஏற்று இறுதி வரை செயல்பட்டு வந்தான்.

இவ்விருவரும் இயக்கப் பணிகளை மேற்

கொண்டிருந்தபோது சிறிலங்கா அரசின் பேரினவாத இராணுவத் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்குக் கொடூரமான முறையில் 21—12—'84 அன்று இரையாகிப் போனார்கள்.

இந்த வீரமறவர்களின் லட்சியப் பயணத்தை மேலும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து செல்ல உறுதி பூண்டு, வீரவணக்கத்தைச் செலுத்துகிறது ஈழப் புரட்சி அமைப்பு.

தோழன் பழம் அநீதிகளை எதிர்க்கும் வீரமறவனாக மட்டுமல்ல, ஒரு கவிஞனாகவும் இருந்தான்.

சிறிலங்கா அரசினுடைய சித்ரவதைகளின் கூடாரமான சிறைச்சாலைகளின் கொடூரத்தைச் சித்தரித்துக்காட்டியிருக்கும் கவிதை நம் நினைவை விட்டு நீங்காது.

“சாலையிலே காளை செல்லும் மந்தைபோல கடுகதியில் செல்லும் இங்கே மனிதர் கூட்டம். அரசமர நிழலினிலே அதிகப்பேரும், ஆங்காங்கே கூட்டமாக மிச்சப்பேரும், குளிப்பதற்கு குழுமி நின்று முட்டிமோதும் கூட்டமாய் நிற்பதனைக் காண்பேன் இங்கு; பேணியுடன் சென்றிருவேன் குளிப்பதற்கு பெரும் சிரமப்பட்டு சிலபேணி ஊற்றிக்கொள்வேன். ஓரிருநாள் அதுகூட கிடைக்காதப்போ ஒருவாறு முகம் கழுவிக்கொள்வேன்”. இவ்வாறு குளிப்பதற்குக்கூட வசதியில்லாத சிறையில் “ஐந்து மணி ஆச்சென்றால் மணியின் ஓசை அழைக்கும் எமை வரிசைக்காக கொப்பியுடன் வந்தெண்ணி குறித்துக்கொண்டு கொடும் சிறையின் கதவுகளைப் பூட்டிக்கொள்வார்.”

பின்னர்,

“குழந்தைகள்போல் விழுந்து படுத்துக் கொள்வோம், பாட்டொன்று படியும் அண்ணர் என்று கேட்போம் பாடிடுவேன் பலபாடல் தொடர்ந்து பாடக் கேட்டிடுவார், நித்திரையாய் போவார், நானோ மீட்டிடுவேன் நினைவுகளை நீண்டநேரம் ஆனவுடன் எந்தனையும் உறக்கம்கொள்ளும் ஆயிரமாம் கனவுகளோடு உறக்கம் செல்லும்” என்ற வரிகள் சிறைக்கைதிகளின் உணர்வை எழுப்புகிறது. இவர்களுடைய நினைவுகள் அழிவதில்லை.